

DON BOSKO

julij 2023

SALEZIJANSKA KULTURA

Biografski spomini sv. Janeza
Boska v slovenskem jeziku

SALEZIJANCI SOTRUDNIKI

»Sanje, obljuba in prihodnost«

SPOTI

Semana Santa
v španski Malagi

Poštna plačarica pri pošti 1102 Ljubljana
Pošljatelj Salve d.o.o. Ljubljana

0 1000253 16 165 151

08 Mladi salezijanci
Salezijanec Gregor Markelc
je postal diakon.

06

Salezijanski jubileji

Svetost je naš odgovor
na izzive sveta

10

Salezijanska kultura

Biografski spomini sv. Janeza
Boska v slovenskem jeziku

22

Salezijanska duhovnost

Marija Pomočnica
Praznovanja doma in po svetu

34

S poti

Semana Santa
v španski Malagi

04 Vrhovni predstojnik

To je ljubezen ...

13 Salezijanci sodelavci

»Sanje, obljuba in prihodnost«

14 Pota vzgoje

Mladi ne potrebujejo
čarovnika iz Oza

26 Fundacija Don Bosko

Izzivom z veseljem stopamo
naproti

28 Knjiga vzgaja

Očarljivo razposajen
in zaljubljen v Kristusa

30 150-letnica posvetitve
cerkve Marije Pomočnice

Misijon kot svatba

32 Mladi na poti

Animatorji so stopili na pot!

36 Novice

iz salezijanskega sveta

DON BOSKO // Salezijanski vestnik za don Boskove prijatelje in salezijansko družino je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko
Julij 2023 št. 3 (631) // ISSN 2536-1651 (tiskana izdaja) // ISSN 2536-3875 (spletna izdaja) // Urednik Marko Suhoveršnik
Lektorica Jerneja Kovšca // Grafična zasnova in priprava za tisk **Bos&Graf** // Izdajatelj Salezijanski inšpektorat, Ljubljana
Foto na naslovnici Siniša Ružičič // Založba Salve d.o.o. Ljubljana // Naklada 9.000 izvodov // Don Bosko izide 4-krat letno //

Darove za vzdrževanje Don Boska in za druge namene lahko nakažete na račun **SI56 0205 8026 2282 413** // Sklic **SI00 105**
Namen **Don Bosko** // Naslov **Fundacija Don Bosko, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana** // Don Bosko je brezplačen //

Naslov uredništva **Don Bosko, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana** ☎ **059 339 100** @ **donbosko.revija@sdb.si** 🌐 **www.donbosko.si**

Ljubezen do otrok

Nemalokrat se sprašujem, katera lastnost oratorija je bistvena. Po zapletenem premišljevanju se mi izbistri preprost odgovor: ljubezen do otrok. Zaradi precejšnje zlorabe pojma ljubezni v sodobnem svetu lahko ta besedna zveza zveni kot osladna puhlica. Pa ni – v sebi skriva izjemno pomembnost.

Ljubezen do otrok v današnji družbi, ki povečuje dosežke, popolnost in produktivnost, je prevečkrat pogojena. Otroka pohvalimo, če je na testu zbral dovolj točk. Nad otrokom smo navdušeni, če virtuosno igra klavir. Otroku pokažemo zadovoljstvo, če je hitro zaključil čim več hišnih opravil. Nič ni narobe, če so takšne pogojene potrditve dodatek, težava pa je, če so edini izraz naklonjenosti.

Taka ljubezen ni prava. Pri njej namreč otrok dobi napačno predstavo, da ga imamo radi samo zato, ker je zadostil našim merilom. Ko bo ta otrok odrasel in v življenju doživel poraz, ker kriterijev ne bo mogel izpolniti, bo sledilo razočaranje, izguba samozavesti, predvsem pa strah, da ne bo več ljubljen. Uteho bo iskal drugje – v samotni, virtualnem svetu, drugi skupnosti ali celo v kakšni nevarni ideologiji, ki mu bo pod pretvezo sprejemanja ponudila lažno rešitev.

Otrokom moramo zato v prvi vrsti nuditi pravo ljubezen – tako, ki je preprosta, brez »če« in sledečega odvisnika. Ljubezen, ki daje pozornost in varnost, s katero otroku pokažemo, da mu že samo zato, ker obstaja, pripada neizmerna vrednost, ki mu je nobena življenjska stiska ne more odvzeti.

Foto: osebni arhiv

ALJAŽ BRATINA
Združenje animatorjev
Oratorija

Menim, da ima oratorij pri tem pomembno mesto, saj lahko predstavlja platformo, na kateri so otroci deležni te brezpogojne ljubezni. To se zgodi preko enostavnih kančkov pozornosti – vprašanj o počutju, skupnega igranja skrižalnic ... Asistenca, skratka, kot tako delovanje poimenujemo v oratorijskem žargonu. Vrednost oratorija pa je tudi v tem, da lahko animatorji dobijo izkušnjo podeljevanja ljubezni, ki jo bodo nekoč odsevali tudi pri vzgoji svojih otrok.

Z enim oratorijem seveda ne bomo spremenili sveta. Lahko pa posadimo seme in tako pomembno prispevamo h gradnji ljubeče skupnosti.

To je ljubezen ...

ÁNGEL F. ARTIME, SDB
vrhovni predstojnik
salezijancev

To je preprosta in
tiha dobrota, ki jo je
širil don Bosko.

To je dobrota, ki jo
skupaj nadaljujemo.

Prijatelji, kot v vsaki številki Don Boska vam tudi tokrat pošiljam svoj prisrčen pozdrav. Tudi tokrat pustim spregovoriti svojemu srcu, srcu, ki želi gledati na salezijanski svet s tistim upanjem in gotovostjo, kot ju je imel don Bosko, da lahko skupaj naredimo veliko dobrega in da storjeno dobro pokažemo svetu.

Salezijanski vestnik z vso svojo raznolikostjo pričuje, kako je mogoče opravljati salezijansko poslanstvo z vsakodneвно predanostjo v oratoriju, na dvorišču, na vsakem mestu, kjer otroci in mladostniki – in mladi, ki jih animirajo – najdejo življenjski prostor, zdrav prostor, vzgojni prostor, prostor, ki izobražuje o življenju in smislu življenja ter prostor vere.

Pri mnogih salezijancih občudujem don Boskovo »strast« za srečo mladih. Zna na formula skuša don Boskov vzgojni sistem strniti v tri besede: razum, vera, ljubeznivost. Salezijanski dom v temeljih vsebuje šolo, cerkev in dvorišče. Don Boskov oratorij pa je veliko več. Je zakladnica spodbud in ustvarjalnosti: glasba, gledališče, šport in sprehodi, ki so prava potopitev v naravo. Vse to je začinjeno s pravo očetovsko, potrpežljivo in navdušujočo naklonjenostjo.

»MATI POGUM«

Ko z bolečino in zaskrbljenostjo prebiram kroniko Sudana, kjer je položaj

vseh zelo težak, tudi salezijanske skupnosti, bi danes rad ponudil še eno lepo pričevanje, čeprav tokrat nisem bil očevidec, ampak sporočam naprej, kar sem prejel. Prizor se odvija v kraju Palabek (Uganda), kamor smo don Boskovi salezijanci prišli s prvimi begunci pred petimi leti. Šotor je bil bivališče, kapela za molitev in obhajanje prve evharistije pa je bila senca drevesa.

Na stotine beguncev iz Sudana je vsak dan prihajalo v Palabek, najprej zaradi konflikta v Južnem Sudanu. V vseh teh letih še vedno prihajajo, sedaj zaradi konflikta v severnem Sudanu.

To, kar vam pišem, je pripovedoval vrhovni svetovalec za misijone, ki je obiskal Palabek, da bi še naprej spremljal to navzočnost v begunskem taborišču, kjer so že sprejeli na desettisoče ljudi.

Pred desetimi dnevi je prispela žena z enajstimi otroki. Sama, brez pomoči, je prečkala več pokrajin, polnih nevarnosti zase in za otroke. V zadnjem mesecu je prehodila več kot 700 kilometrov in skupina otrok se je večala. In o tem želim govoriti, kajti to je ČLOVEŠTVO in to je LJUBEZEN. Ta žena je prišla v Palabek z enajstimi otroki in vse predstavila kot svoje. Toda v resnici je bilo njenih otrok šest. Drugi trije so bili otroci njenega brata, ki je pred kratkim umrl in za katere je skrbela, še dva pa sta bila mali siroti, ki ju je našla na

Foto: Misiones Salesianas

ulici, sama, brez nikogar in seveda brez dokumentov (kdo sploh misli na papirje in dokumente, ko manjkajo bistvene reči za življenje?).

Mater, ki da življenje za obrambo svojega otroka, označujemo z »materinskim pogumom«. V tem primeru bi tej mami enajstih otrok podelil naziv »mati pogum«, saj je to žena, ki dobro ve – v »maternici svojega srca« – kaj pomeni ljubiti do skrajnega trpljenja v življenju popolne revščine s svojimi enajstimi otroki.

Dobrodošli v Palabeku, mati pogum. Dobrodošli v salezijanski navzočnosti. Nedvomno bomo naredili vse, da tem otrokom ne bo manjkalo hrane in pa prostora za igro, smeh in nasmeh – v salezijanskem oratoriju – in prostora v naši šoli.

To je preprosto in tiho dobro, ki ga je storil don Bosko. To je dobro, ki ga še naprej delamo skupaj, saj nam, verjemite, občutek, da nismo sami, ter gotovost, da mnogi med vami z veseljem in sočutjem spremljate trud, ki ga vsak dan vlagamo v korist drugih, daje veliko človeške moči in dobri Gospod nedvomno poskrbi, da raste.

Vsem vam želim lepo poletje. Brez dvoma bo za nas, tudi zame, bolj umirjeno in udobno kot za mater iz Palabeka, a lahko rečem, da smo z mislijo nanjo in njene otroke nekako zgradili most.

Bodite sr(e)čni.

Svetost je naš odgovor na izzive sveta

Salezijanci ljubljanske inšpektorije sv. Cirila in Metoda so se 19. junija 2023 zbrali pri Mariji Pomocnici na Rakovniku k praznovanju inšpektorialnega dne ter salezijanskih jubilejev v tem letu.

V prvem delu srečanja so po besedah in slikah inšpektorja Marka Košnika in delegata za družbeno obveščanje Marka Suhoveršnika spoznavali Majcnov

Vietnam, ki sta ga obiskala v mesecu marcu. Inšpektorjev vikar Peter Končan je podrobneje spregovoril o prenovi temeljnega dokumenta za salezijansko formacijo in o konkretnih korakih formacije mladih salezijancev in salezijancev misijonarjev v naši inšpektoriji. Predstavljen je bil zadnji zvezek slovenskega prevoda Biografskih spominov sv. Janeza Boska, v katerem je uvodno besedo zapisal vrhovni predstojnik An-

Salezijanec sem, da se svet dojamem.
Salezijanec sem, da svet postal bo svet.
Salezijanec sem, da sam res svet postanem
in da s sveta vsak greh preženem.

Svetost je naš odgovor na izzive sveta. Je nujnost, ki daje vsemu smisel.
Salezijanec, ki je svet, ima vedno najboljše, kar lahko da ljudem. Svetost ni
dekoracija, ki je ali je pa ni, pač pa je bistvena sestavina življenja.

Dragi jubilanti, biti svet naj bo zgodba vašega življenja.

MARKO KOŠNIK, SDB
salezijanski inšpektor

gel Fernández Artime, video sporočilo pa je posredoval tudi vrhovni svetovalec za družbeno obveščanje Gildasio Mendes.

V drugem delu so se salezijanci zbrali v cerkvi Marije Pomočnice k adoraciji in duhovni obnovi, ki jo je vodil novi diakon Gregor Markelc. Sveto mašo v čast sv. Cirilu in Metodu je z drugimi jubilanti in salezijanci daroval zlatomašnik

nadškof Stanislav Hočevar. Ob koncu svete maše je inšpektor Marko Košnik jubilentom izročil simbolično darilo – novo knjigo sobrata Toneta Ciglarja.

Sklepno dejanje pa je sledilo pri bratski mizi v Majcnovi hiši, kjer je v družnji mlajših in starejših sobratov stekel sproščen pogovor o tem in onem pred začetkom natrpanih poletnih dogajanj v salezijanskih ustanovah in programih.

»Veroval je besedi, ki mu jo je govoril Jezus, in se odpravil na pot.«

Diakonska služba je predvsem služba služenja. Diakoni lahko berejo in oznanjajo Božjo besedo, prisostvujejo pri sklenitvi zakramenta sv. zakona, delijo blagoslove ter vodijo krščanski pogreb.

Vsoboto, 10. junija 2023, je v baziliki Marije Pomočnice v Turinu potekala slovesnost diakonskega posvečenja 12 mladih salezijancev iz Italije, Hrvaške, Slovaške, Nigerije, Zambije, Gane, Guatemale in Slovenije. **Diakonsko posvečenje je prejel tudi Gregor Markelc iz župnije Šentrupert na Dolenjskem.**

Po polaganju rok in posvetilni molitvi jih je posvetil pomožni turinski škof msgr. Alessandro Giraud, ki je v pridigi izpostavil predvsem pomen služenja v diakonski službi in pomembnost vsakodnevne posvetitve Jezusu Kristusu, čigar pričevalci in oznanjevalci so postali novi diakoni. Povabil jih je k ohranitvi karizme, da bodo zares predani služabniki, predvsem mladim.

Gregor je v Valdoccu zadnji dve leti opravljal pastoralno prakso, zato ga je ob

tem dogodku spremljala lepa skupina mladih iz oratorija in člani pevskega zbora, ki ga je vodil zadnje leto. Slovesnosti so se udeležili tudi Gregorjevi domači in sorodniki, nekateri sobratje salezijanci in prijatelji iz Italije in Slovenije.

Za geslo so novi diakoni izbrali odlomek ozdravitve uradnikovega sina: »Veroval je besedi, ki mu jo je govoril Jezus, in se odpravil na pot« (Jn 4,50). Močna vera uradnika je zgled vsakemu diakonu, ki je služabnik in strežnik duhovniku in krščanski skupnosti.

Običajno diakonsko posvečenje prejmejo kandidati za duhovništvo, Cerkev pa je po drugem vatikanskem cerkvenem zboru (1962–1965) kot samostojno službo, ki jo lahko prejmejo samski ali že poročeni možje, ponovno vzpostavila tudi stalni diaconat.

SALEZIJANEC

Veseljje ob don Bosku

Salezijanski zgodovinski arhiv, inšpektorija južna Argentina

Artemij Zatti je bil leta 1908, ko si je opomogel in opravil leto noviciata, sprejet v salezijansko družbo kot salezijanec brat.

Začel je delati v lekarni ob bolnišnici sv. Jožefa v Viedmi, ki je bila edina v mestu. Po smrti njenega voditelja, salezijanca

Evazija Garroneja leta 1911, je Artemij v celoti prevzel vodenje bolnišnice, ene prvih v argentinski Patagoniji. Istega leta je izpovedal večne redovne zaobljube v salezijanski družbi.

Biografski spomini sv. Janeza Boska v slovenskem jeziku

ALOJZIJ S. SNOJ, SDB

Spomine na svetniškega očeta Janeza Boska (1815–1888) so njegovi duhovni sinovi ohranjali in zbirali že v času njegovega življenja. Deset let pozneje pa je bil natisnjen prvi zvezek spominov: *Memorie biografiche di Don Giovanni Bosco*. Janez Krstnik Lemoyne je zbral in napisal zvezke od I. do IX., Angelo Amadei X. zvezek, Eugenio Ceria pa zvezke od XI. do XIX.

Salezijanec in profesor Valter Dermota (1915–1994) je potem, ko je leta 1985 nehal predavati na Teološki fakulteti v Ljubljani, torej v zadnjem desetletju svojega življenja, poslovenil 17 zajetnih knjig, ko mu je nenadna odpoved srca na Trsteniku pretrgala nit zemeljskega življenja. Nato je 18. zvezek prav tam v glavnem prevedel salezijanec in dolgoletni profesor v Želimljem Stane Okorn (1922–2021).

Želim, da bi z branjem in vedno novim prebiranjem čudovite don Boskove zgodbe v slovenskem jeziku vsi, ki delajo za dobro človeške družbe, zlasti za mlade v Sloveniji, nasitili svoje srce in um za pristno salezijansko poslanstvo, tako osebno kot skupnostno. Hvala sobratom, nekaterim že v večnosti, in sodelavcem, ki so to tiho, a dragoceno delo pripeljali do svojega konca.

ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME, SDB
VRHOVNI PREDSTOJNIK DON BOSKOVIH SALEZIJANCEV

Biografski spomini sv. Janeza Boska niso zgolj prevod o don Boskovi in salezijanski preteklosti. Prepričan sem, da je to delo za prihodnost, ki krepi salezijansko identiteto in bodo sadovi daljnosežni. Lahko nas radosti, da bodo iz tega izvira črpale nove generacije salezijancev in salezijanskih sodelavcev in da se bo poznavanje sv. Janeza Boska širilo in približalo tudi tistim preprostim ljudem, ki niso vešči tujih jezikov.

Biografski spomini se kot duhovni most raztezajo med 100-letnico ustanovitve naše inšpektorije (18. november 2022) in 100-letnico posvetitve svetišča Marije Pomočnice (8. september 2024), kraja začetkov salezijanske karizme na Slovenskem.

MARKO KOŠNIK, SDB

Biografski spomini sv. Janeza Boska so zame postali dragocen vir ne samo za proučevanje življenja Janeza Boska, ampak tudi za osebno duhovno življenje. Ponudili so mi konkreten vpogled v njegov duhovni in človeški značaj, njegovo predanost ubogi mladini, neomajno zupanje v Božjo previdnost in sinovsko vdanost Mariji Pomočnici. Ti spisi so me navdušili. Omogočili so mi boljše razumevanje načina njegovega dela in vplivajo tudi na moje osebne odločitve.

ANDREJ BALIGAČ, SDB

Knjige imajo dostikrat burno zgodovino. Tako tudi slovenski prevod Biografskih spominov sv. Janeza Boska. Po Dermotovi smrti je bil del njegove intelektualne zapuščine, domnevno, neodgovorno raznešen. Sam sem nekega dne zajetno škatlo Dermotovih tipkopi-sov »don Boskovihi spominov«, ki jih je lektorirala Karmen Furlan, prvi zvezek tudi Rudi Borštnik, našel v skladišču založbe Salve.

Inšpektorialnemu svetu sem predložil projekt: *Biografski spomini sv. Janeza Boska* – postopna digitalna priprava, ureditev in natis Dermotovih tipkopi-sov. Svetovalci so pritrdili. Gospe, ki so pomagale v sprejemnici salezijanskega zavoda na Rakovniku, so besedilo vztrajno pretipkavale, tokrat na računalnik; prof. Stanislav Duh ga je neutrudno »prevaljal«, z dopolnitvami prevodov smo priskočili še drugi; tajnik mag. Marjan Lamovšek pa se je zavzel za grafično obdelavo.

Zasvitalo je leto 2012, ko sta prva dva zvezka zagledala luč sveta – z uvodno besedo Slovenski izdaji na pot, ki sem jo napisal kot tedanji salezijanski predstojnik. Založba Salve d. o. o. je poskrbela za tisk 50 izvodov (za knjižnice, salezijanske in sestrške skupnosti ter sodelavce). V kolofon smo zapisali: »Izdaja ad experimentum. Za tekstnokritično sklicevanje je merilo besedilo v

Biografski spomini sv. Janeza Boska

- 18 zvezkov (2012–2023)
- 10.260 strani
- digitalna izdaja:
www.donbosko.si
www.dlib.si

Dragi sobrat,
spoštovana bralka!
Je nekaj junaških
src, ki so prebrali
prav vse do zdaj
prevedene zvezke.
Se jim boš pridružil
in pridružila?

Sumarni vtis Biografskih spominov je veličina posega Boga v nelahko človeško zgodovino 19. stoletja, v kateri je našel človeka, polnega zaupanja v njegov odrešenjski načrt in vlogo Marije Pomočnice pri njegovem izpolnjevanju.

STANISLAV DUH, SDB

izvirniku,« kar je znanstveno pošteno, ko gre za toliko navedenih dokumentov in drugih posebnosti italijanskega in piemontskega 19. stoletja.

In dočakali smo 19. junij 2023, »ta veseli dan«, praznovanje inšpektorialnega dne, ko se na Rakovniku zbere večina sobratov naše inšpektorije. Prejeli smo 18. – zadnji zvezek *Biografskih spomi-*

nov sv. Janeza Boska, po prizadevanju sobratov Franca Podbevška in Andreja Baligača.

Spremne besede sta napisala salezijanski vrhovni predstojnik Ángel Fernández Artime in salezijanski inšpektor mag. Marko Košnik – kot se spodobi. Iskrene čestitke in zahvale gredo prav vsem. V slogi je moč!

A v *Uvodu* zadnjega zvezka avtor Ceria zapiše: »Da bi zaokrožili število zvezkov, bosta dodana druga dva, eden za prikaz celotne zgodovine poveličanja (postopka za beatifikacijo in kanonizacijo), ki se je začel takoj po smrti ..., in drugi, ki vsebuje analitično kazalo, ki naj olajša različne raziskave.«

Zakaj je pomemben prevod Biografskih spominov? To je način aktualizacije don Boskovega življenja in nauk. Besedila nam dajejo močno informacijo o naši salezijanski identiteti. Brati don Boskove Biografske spomine pomeni najti don Boskovo srce, pomeni vrniti se k salezijanskim izvirom. Zahvaljujem se vsem, ki so pripravljali slovensko izdajo. Čestitke za to lepo opravljeno delo.

GILDASIO MENDES, SDB, VRHOVNI SVETOVALEC ZA DRUŽBENO OBVEŠČANJE

»Sanje, obljuba in prihodnost«

BLAŽKA MERKAC

regionalna koordinatorica Združenja salezijancev sotrudnikov
za srednjo in vzhodno Evropo

9 maja 2026 bo Združenje salezijancev sotrudnikov, ki v svetu šteje več kot 30.000 članov, praznovalo 150-letnico. Skupaj s tem posebnim dogodkom, ki bo zagotovo obarvan predvsem v znake hvaležnosti, se bo istočasno odvijal tudi svetovni kongres Združenja. Kako potekajo priprave, kakšni bodo poudarki do praznovanja, pa v nadaljevanju.

Vrhovni svet Združenja se že intenzivno pripravlja na praznovanje in že vse od marca zbira vsebinske poudarke in spodbude za člane Združenja. Priprava bo trajala tri leta in se je s kratkim video sporočilom vrhovnega predstojnika don Angela Fernandez Artimeja in svetovnega koordinatorja Antonia Boccia pričela ravno 9. maja letos. Geslo praznovanja je »Sanje, obljuba in prihodnost«. V teh treh letih bo vsako leto imelo svoj poudarek.

Prvo leto bo leto spominjanja. Tako kot se je pri don Bosku vse pričelo s sanjami, ima tudi naše Združenje svoje začetke. Pričelo se je s sanjami in željo don Boska, da njegovo poslanstvo med mlade širijo tudi laiki. V tem prvem letu bomo sotrudniki povabljeni, da obudimo svoj spomin na svoje začetke.

V drugem letu bo poudarek na naši obljubi. Člani združenja bomo povabljeni, da utrdimo in obnovimo svojo zavezo k obljubi, ki ima v sebi vse elemente našega poslanstva in naše identitete.

V zadnjem letu priprav pa se bomo usmerili v prihodnost in iskanju novega zagona za svoje poslanstvo.

Na tej poti nas bo spremljal logo, ki je bila izbran na podlagi glasovanja, h kateremu so bili povabljeni vsi sotrudniki.

Praznovanje je zagotovo enkratna priložnost, da kot Združenje pogledamo prehojeno pot za nazaj, kje trenutno smo in kam želimo v prihodnosti.

Vrhunec praznovanje bo v maju 2026 v Italiji – želja je, da bi bilo v Torinu in na Colle don Boscu, kjer so naše korenine, a se bo to odločila pripravljalna ekipa skupaj z vrhovnim svetom Združenja.

Do takrat pa želim našemu Združenju v Sloveniji blagoslova pri njihovem poslanstvu. Da bi bili pravi don Boskovi sodelavci v svetu.

Mladi ne potrebujejo čarovnika iz Oza

GAŠPER OTRIN, SDB
ravnatelj Doma
Janeza Boska Želimlje

Cona udobja je vse tisto, kar je osebi poznano in domače in sploh ni nujno, da je »udobna«, kot to nakazuje ime. Gre za situacijo, v kateri nekdo vztraja, ker mu je poznana.

Fantazijsko zgodbo je leta 1900 napisal Lyman Frank Baum in izgleda kot nekakšne sanje. Gre za Čarovnika iz Oza, zgodbo o deklici Doroteji, ki s psom Totom živi v Kansasu pri teti Emi in stricu Henriku. Vrtinčast tornado je povzročil, da sta se Doroteja in Toto znašla v pravljичni deželi imenovani Oz.

Njuna pot se začne na vzhodu, v deželi Mezincev, kjer jima dobra čaravnica pokaže pot po rumeni cesti proti Smaragdному mestu do čarovnika Oza, ki jima lahko pomaga, da se vrneta domov. Na poti Doroteja spozna ptičje strašilo, kositrnega drvarja in strahopetnega leva, ki se ji pridružijo. Vsak od sopotnikov je imel svojo prošnjo za Oza: strašilo za možgane, kositrni drvar za srce in lev za pogum. Ko pridejo v Smaragdno mesto do Oza, ta od njih zahteva, da najprej pokončajo zlobno čaravnico na zahodu, potem pa jim bo izpolnil želje.

Na poti se soočijo z nevarnimi volkovi, krokarji, čebelami in krilatimi opicami, ki jih nadnje pošlje čaravnica. A Doroteji in družini ne storijo žalega, ker je Doroteja zaznamovana na čelu in ima srebrne čevlje, dar čaravnice z vzhoda. Z vedrom vode polije zlobno čaravnico in ta se stopi. Po opravljeni nalogi gredo do Oza po svojo nagrado in ugotovijo, da je ta le navaden človek, prevarant, ki se je izdajal za mogočnega čarodeja.

Oz Doroteji obljubi, da jo bo z balonom odpeljal nazaj domov, a z njim odleti, še preden se mu Doroteja pridruži. Tako se odpravi na jug, k dobri čaravnici Glin-di, ki ji pove o moči čarobnih srebrnih čevljev, ki jih že ves čas nosi in prav z njihovo pomočjo pristane spet doma pri teti in stricu.

HREPENENJE NI DOVOLJ

Ena od stvari, ki povezuje glavne junake zgodbe, je hrepenenje. Strašilo hrepeni po možganih, tako bo lahko preudarno in bo ravnalo po pameti. Kositrni drvar si želi imeti srce, da bo lahko občutil ljubezen in imel nekoga rad. Lev bi rad prišel do poguma, kakor se za leva spodobi. Doroteja pa želi nazaj k teti in stricu, ki jo pogrešata. Na nek način je prav ona tista, ki vrne upanje trem prijateljem.

Prisluhnili so majhni deklici in šli za njo ter se uspešno spopadli z vsemi nevarnostmi. Strašilo je dokazalo, da je bolj modro od mnogih, ki imajo možgane. Drvar je pokazal, da zmore čustvovati, čeprav v sebi nima srca. In lev se je pogumno spopadel z nevarnostmi na poti.

Še preden so torej prišli do Oza, so ti trije že našli, kar so iskali. Z njimi ni bilo čisto nič narobe, le nekdo jih je moral motivirati, da gredo iz svoje cone udobja oz. strahu, da se soočijo sami s seboj

in uslišijo svoja hrepenenja. Tudi Doroteja je ugotovila, da ima v Kansasu vse, kar potrebuje za srečno življenje.

ITI IZ »CONE UDOBJA«

Cona udobja je vse tisto, kar je osebi poznano in domače in sploh ni nujno, da je »udobna«, kot to nakazuje ime. Gre za situacijo, v kateri nekdo vztraja, ker mu je poznana. Rečemo lahko, da so se junaki zgodbe nahajali v tem stanju, a so z malo spodbude v sebi našli potrebno moč in izšli iz tega kot zmagovalci. Dokazali so, da ni potrebno imeti posebnih darov, da lahko uresničiš svoje sanje in hrepenenja. Za kaj takega ne potrebuješ čarobne palice, ki bi ti v trenutku omogočila srečo, in niti ne čarodeja, ki bi ti pričaral, kar potrebuješ. Junaki zgodbe so sami tisti, ki najdejo pot iz svoje cone udobja. Pot pa ni bila enostavna, saj so kar nekaj časa videli samo razloge, zakaj sprememba sploh ni možna, in so bili prepričani, da sami ne zmorejo ničesar storiti.

DOROTEJINI PRIJATELJI SO PODOBA DANAŠNJIH MLADIH

V Čarovniku iz Oza lahko vidimo tudi današnji čas in mlade v njem. Dorotejini sopotniki namreč dobro ponazarjajo čas, v katerem mladi živijo: 1. nesposobnost, da bi s pravo mero kritičnosti gledali na realnost, 2. nezmožnost empatije, 3. pomanjkanje poguma za soočenje z izzivi časa. Gre za nekakšno mentalno cono udobja, v kateri so ujeti današnji mladi. Ko jih opazujemo, se nam zdi, kot da se ob pogledu na realnost vedno bolj naslanjajo na umetno inteligenco. Zaradi individualizma so nezmožni medosebne empatije in nimajo pravega poguma za spremembe, ker jih je strah neuspeha. Kakor v zgodbi tako tudi v realnosti ni vseмогоčnega Oza, ki bi dal mladim to, česar jim ob njihovem

odraščanju niso znali dati starši, šola, družba ali pa okolje in zgodovinski moment, ki vsekakor ne stimulira kreativnega razmišljanja, empatičnosti in pogumnih premikov. Zato moramo preudarno iskati poti vzgoje mladih, da jih med odraščanjem opolnomočimo za soočanje s svetom, v katerem živijo, da bodo radi mislili s svojo glavo in se zavedali, da jih medosebna bližina in tkanje vezi ne ogrožata in da morajo v skladu s svojo vestjo pogumno sprejemati odločitve, da bodo lahko naredili pozitivne premike v osebni in družbenem življenju.

Gre za nekakšno mentalno cono udobja, v kateri so ujeti današnji mladi. Ko jih opazujemo, se nam zdi, kot da se ob pogledu na realnost vedno bolj naslanjajo na umetno inteligenco.

Foto: splet

Duhovno spremljanje

KLEMEN BALAŽIČ, SDB
delegat za poklicno animacijo

VCerkvi se v zadnjem času zopet kaže vrednost duhovnega spremljanja. Živimo v pluralni družbi in ne moremo reči, da krščanske vrednote oblikujejo današnjo družbo. Zato je pomembno, da poglobljamo osebno vero in duhovno rastemo, pri tem pa nam pomagajo duhovni spremljevalci. Duhovni spremljevalec ni enako kot spovednik, ne more nam dati odveze, razen če je duhovnik in smo v pogovor vključili tudi spoved. Lahko pa nas krepi v naši življenjski in verski držji. Vsi veliki duhovni učitelji so glede duhovnega spremljanja istega mnenja: sami ne moremo preseči lastnih okvirjev, zato v življenju in duhovnosti ne moremo napredovati brez nekoga, ki nas na tej poti spremlja.

Že iz prvih stoletij krščanstva poznamo duhovno očetovstvo. Običajno so to bili puščavniki, pozneje menihi. Sčasoma so to vlogo največkrat opravljali duhovniki, redovniki in redovnice, danes pa so duhovni spremljevalci lahko tudi laiki, ki so za to usposobljeni. To je del naše krščanske tradicije in danes znova odkrivamo njeno vrednost.

Duhovno spremljanje pomeni dopustiti, da nekdo vstopi v naše življenje; ne zato, da bi nam ukazoval, nam pral možgane in nas vodil, mi pa bi mu slepo zaupali, ampak verjamemo, da se odrešenje začne v odnosu. Spremljevalec je tisti, ki ti pokaže luč, ko vidiš le temo, ko se zaplezaš v lastne misli, ki mogoče pokaže konec in lahko začnem od-

SALEZIJANSKI MOLITVENI NAMEN

AVGUST

Za bolne in ostarele brate in sestre, da bi kljub različnim preizkušnjam ohranili zaupanje v Boga.

SEPTEMBER

Za učiteljice in učitelje, da bi polni Svetega Duha otroke in mlade navdušili za učenje ter jim posredovali veselje do življenja.

OKTOBER

Za vzgojitelje bogoslovcev in vzgojitelje v redovnih skupnostih, da bi mladim pomagali stopati po poti duhovnega poklica.

Foto: Oratorij Slovenija

motavati voz, ki se je naredil. Postavi mi ogledalo, da se lahko lažje vidim ... predvsem v tem, kar je skrito mojemu pogledu.

Kako se izogniti povprečju? Kaj je lahko naša odskočna deska v večjo polnost? Duhovni spremljevalci so nam lahko zelo dragoceni v času odločanja za poklic. Seveda morajo biti svobodni in morajo imeti pred očmi samo dobro tistega, ki se odloča, da bi lahko odkril Božji načrt. Cerkev nam nudi varno pot, ki so zakramenti, pobožnosti in Božja beseda. Vendar če hočemo resnično napredovati, moramo postati intimni z Gospodom, postati Njegovi resnični prijatelji in sodelavci, potrebujemo osebne duhovne spremljevalce. Ta je za kristjana kot osebni trener za atleta. Danes je moderno, da imajo ljudje osebne trenerje, svetovalce pri zdravi prehrani, psihiatre, s katerimi se pogovarjajo o duševnem življenju ..., le duhovni spremljevalci še niso tako znani. Menim, da je včasih duhovni svet zapleten in potrebujemo nekoga, ki je kakšen korak pred nami v duhovni rasti in življenju. Spremljevalec nas korak za korakom vodi na naši poti in pomaga, da napredujemo in rastemo kot osebe in kot kristjani.

Pri duhovnem spremljanju mora spre-

mljevalec puščati svobodo. Moški se na primer odloči za pot, ki se zdi duhovnemu spremljevalcu napačna. Toda očitno mora po tej poti, da bi na njej zorel in našel svojo pravo osebnost, enkratnost. Vsaka odločitev nas ne pripelje na lahko pot. Nekatere nas vodijo skozi velike nevarnosti, spet druge po ovinikih in stranpoteh. Pa vendarle je bila ta ali ona odločitev navsezadnje pravilna. Bog nas je po tej poti pripeljal do cilja: do lastne resnice in končno do sreče. Duhovni spremljevalec pri duhovnem spremljanju ne sme imeti svojih lastnih namenov, ampak mora res v ljubezni služiti drugemu. Včasih pa je potrebno tudi kaj zelo jasno opozoriti.

Tudi don Bosko je imel zelo dobre izkušnje s svojim duhovnim spremljevalcem don Cafassom. Takole je razmišljal o njem: »Če sem jaz mogel storiti kaj dobrega, je to vse zasluga tega vrednega duhovnika, v čigar roke sem položil vsako svojo odločitev, vsako dejanje svojega življenja.«

Na duhovni poti, predvsem pred različnimi večjimi odločitvami in preizkušnjami, svetujem, da si kristjan najde duhovnega spremljevalca, ki nam pomaga odkrivati pot, ki jo je za vsakega izmed nas pripravil Gospod.

Duhovni spremljevalec ni enako kot spovednik, ne more nam dati odveze, razen če je duhovnik in smo v pogovor vključili tudi spoved.

»Če sem jaz mogel storiti kaj dobrega, je to vse zasluga tega vrednega duhovnika, v čigar roke sem položil vsako svojo odločitev, vsako dejanje svojega življenja.«

Don Bosko

Aktualnost salezijanske pedagogike

ÁNGEL F. ARTIME, SDB
vrhovni predstojnik
salezijancev

Prevod
ANDREJ BALIGAČ, SDB

Ta »nova vzgoja« ne sme biti le predmet preučevanja pedagoške znanosti, ampak umetnost, ki med vzgojnim procesom tudi vzgojitelja spreminja v umetnika.

Don Boskova pedagoška metoda, ki je igrala pomembno vlogo v zgodovini pedagogike, je tudi danes zelo aktualna. Zaradi svoje hermenevtike in prilagojenih pedagoških pristopov se je uspešno inkulturirala tudi v okoljih, ki so zelo drugačna od njenega izvornega.

Salezijanska vzgoja, ki se uspešno prilagaja potrebam svojega okolja, vedno poudarja družbeno odgovornost.

Živimo v kriznem obdobju, ki ga zaznamujejo pomembne gospodarske, tehnološke in kulturne spremembe. Salezijanci se zavedamo, da je ena največjih družbenih težav vzgoja otrok, mladostnikov in mladih, »ki so najnežnejši in najdragocenejši del človeške družbe«. Vzgoja, oblikovanje pokončnega značaja in pomoč pri načrtovanju osebne prihodnosti – vse to je danes enako pomembno in aktualno, kot je bilo v don Boskovem času. Salezijanski preventivni sistem, ki temelji na razumu, veri in ljubeznivosti, ni izgubil aktualnosti, ampak se prilagaja potrebam našega časa. Še vedno ponuja odlično pedagoško osnovo, ki vzgojitelju omogoča, da pomaga mladim pri spoprijemanju z izzivi današnjega sveta.

Bogastvo don Boskovih izkušenj in karizme je mogoče s pridom uporabiti pri vzgoji današnjih mladih. Ti preživljajo vedno več časa v digitalnem svetu in online, ki ne omogoča neposrednih, osebnih stikov in izmenjave. Digitalni svet, v katerem se odvija življenje mladih, je njihov svet, okolje, v katerem se uresničuje njihovo življenje, predstavlja za vzgojitelje poseben, v preteklosti ne-

znan izziv. Virtualna resničnost mlade vedno bolj spreminja v »digitalne domorodce«. Je nov areopag, dvorišče, okolje, na katerem je pomembno mlade spremljati, da se ne ujamejo v nevarne pasti osamljenosti, manipulacije, zlorabe, nasilja, spletnega ustrahovanja in pornografije. Te jih vse bolj ogrožajo, ker jim zamegljujejo mejo med resničnostjo in navideznostjo. Zaradi tega nemalokrat zapadejo v skrajno osamljenost in nezmožnost vzpostavljanja neposrednih odnosov z drugimi. Virtualna resničnost, ki ima kot orodje ogromen potencial, lahko povzroči »dopaminsko apatijo«, ki onemogoča duhovno razločevanje, polno življenje in uživanje resnične lepote in odnosov z drugimi.

Prav tako je še vedno veljavna don Boskova triada »razum, vera, ljubeznivost« s svojo filozofijo in idejno strukturo vred. Uspešnost preventivnega sistema je danes bolj kot kadarkoli odvisna od vzgojitelja, ki s svojimi pedagoškimi posegi odgovarja na sodobne vzgojne izzive. Zato poudarjamo potrebo po ustrezno pripravljenem vzgojitelju, ki se s srcem in dušo ljubeznivo razdaja mladim.

Ta »nova vzgoja« ne sme biti le predmet preučevanja pedagoške znanosti, ampak umetnost, ki med vzgojnim procesom tudi vzgojitelja spreminja v umetnika. Da pa bi vzgoja postala umetnost, moramo imeti pred očmi naslednje vidike oziroma cilje: kaj želimo prikazati, kako naj bodo razporejeni liki, katera čustva naj bi vzbudili, v kakšno okolje bo prizor postavljen itd. Za nastanek

mojstrovine so enako pomembni ume-
tnikov slog, tehnika, metoda in umetni-
ški procesi, ki delo pripeljejo do konca.
Nenazadnje je ključnega pomena obli-
kovati in spremljati osebnost ume-
tnika – vzgojitelja, ki se nahaja pred
»praznim platnom« s svojo zgodovino,
tradicijo, ki je nanj vplivala, in njegovo
motivacijo. Tu je še njegova duhovnost,
ki povezuje v celoto njegove vrednote,
prednosti in slabosti, vprašanja in kore-
nine umetniškega poklica. Umetniška
mojstrovina ne vsebuje le ravnovesja
med posameznimi deli, ampak izraža
tudi globoko povezanost med umetni-
kom in njegovim izdelkom.

Mladi pred izzivi današnje družbe –
znanjem, tehnologijo, informacijami,
komunikacijo, novimi jeziki in inovaci-
jami – uporabljajo različne oblike soci-
alizacije, ki vključujejo tudi nevarnosti.
Zaradi prevelikega števila zgledov doži-
vljajo krizo pripadnosti in negotovost
pri izgradnji svoje lastne identitete in s
preveč različnimi referenčnimi točka-
mi. Don Boskov vzgojni sistem pa v tej
negotovosti vidi priložnost, vir in spod-
budo za odkrivanje lastnih kvalitete in
prilagodljivosti, potrebo po spremembi
okolja in priložnost za koristne primer-
jave ter vzpostavljanje odnosov z dru-
gačnimi ljudmi.

Ob posodabljanju don Boskovega pre-
ventivnega sistema z novimi jeziki so-
dobne pedagogike spoznavamo aktu-
alnost in živahnost njegove karizme za
današnje mlade.

Don Bosko je s svojim pristopom po-
kazal podobo pravega vzgojnega oko-
lja: dom, ki sprejema mlade, šola, ki
uvaja v življenje, cerkev, ki spremlja na
poti iskanja vere, vrednot in smisla, ter
dvorišče (igrišče) za prijateljsko druže-
nje in življenje v veselju. Take odnose
prevevajo zaupanje, družinsko vzdušje,
veselje in marljivo izpolnjevanje dolž-
nosti. Za to gre zasluga tudi ljubeznivi
prisotnosti vzgojiteljev, ki se odzivajo
na interese mladih, jim znajo ponuditi

Foto: Gimnazija Želimlje

privlačne predloge in jim hkrati vcep-
ljati trajne vrednote.

Predstavljam vam bom izbor sestavin iz
nabora aktualnih odzivov salezijanske
pedagogike ter jih ponazoril z nekaj
primeri:

PREVENTIVA KOT SISTEM IN TEMELJNA ČLOVEKOVA PRAVICA MLADIH

Vzgojno preventivo lahko razumemo
kot stalni proces razvijanja spretnosti in
spodobnosti pri otrocih in mladostni-
kih ter iskanja rešitev za njihove težave.
»Za salezijance je vzgoja v človekovih
pravicah, zlasti pravicah mladoletnikov,
prednostna pot za uresničevanje zaveze
preprečevanja, celostnega osebnostne-
ga razvoja in gradnje pravičnejšega in
bolj zdravega sveta na vseh področjih.
Govorica človekovih pravic nam omo-
goča tudi dialog in vključevanje naše
pedagogike v različne kulture sveta.« V
svetu, ki mladih pogosto ne upošteva,
zaupamo v dobro, ki je v srcu vsakega
mladega človeka, in jim vztrajno ter
potrpežljivo pomagamo pri razvoju ce-
lovite osebnosti. Tako jih vzgajamo za
solidarne, dejavne in odgovorne drža-
vljane, ki so odprti za verske vrednote
in sposobni za polno, veselo in odgo-
vorno življenje.

V svetu, ki
mladih pogosto
ne upošteva,
zaupamo v dobro,
ki je v srcu vsakega
mladega človeka,
in jim vztrajno
ter potrpežljivo
pomagamo pri
razvoju celovite
osebnosti.

Cilji take preventivne vzgoje so:

- vzgajati mlade kulturno, dinamično in kritično, v zvestobi tradicionalnim vrednotam in odprtosti za zahteve zgodovine in sodobnosti;
- prilagajati se različnim okoljem in situacijam mladih ter vsakemu posvečati pozornost na edinstven način;
- vzgajati jih za svobodno, pošteno in odgovorno sprejemanje odločitev;
- biti odprti za ustvarjalne predloge mladih med različnimi projekti;
- zoreti v življenjskem načrtu, ki združuje potrebe po delu, ljubezni, odgovornih odnosih in pristnih vrednotah;
- obvarovati mlade pred vsakim zlom (osebnim, družbenim, skupnostnim in človeškim) in jim pomagati, da se bodo izogibali slabim dejanjem, zavedajoč se njihovih posledic.

Da bi si »pridobil srce mladostnika«, ga mora vzgojitelj dobro spoznati in spremljati na njegovi poti.

SREDIŠČNA VLOGA MLADEGA ČLOVEKA

Središče in najvišja prioriteta don Boskovega vzgojnega sistema je človek. Zanj je bil vsak od njegovih gojencev edinstven in neponovljiv, vključno s prirojenimi lastnostmi. Njegova največja želja je bila iz njih izvabiti najboljšo. Temu načelu sledi tudi osebni pristop današnje salezijanske pedagogike, ki je odprta za individualnost in subjektivnost. Mlade sprejema in jih spremlja v njihovi edinstvenosti. Ta pristop je posebej značilen za frankofonske salezijance, ki poudarjajo pojme, kot sta npr. »zaveza« in »bratstvo«. Pozornost do osebe se izraža v vrsti odnosov in posegov: razumevanje zgodovinskih in osebnih razlogov za doživete situacije; prepoznavanje vrednot, katerih nosilec je oseba; zaupanje v sposobnost premagovanja težkih situacij, povrnitev samospoštovanja in zaupanja v življenje in skupno iskanje alternativ celostnega napredka za gradnjo projekta življenja. Ta proces, tako kot v don

Boskovih časih, temelji na sodelovanju z mladimi: »Zavedajte se, da sem tukaj samo zaradi vas in vaše dobrobiti – in to ves čas: podnevi in ponoči, zjutraj in zvečer. Nimam drugih ciljev kot samo pomoč vam v telesnih, duhovnih in duševnih potrebah. Da bi to dosegli, pa potrebujem vaše sodelovanje: če mi ga date, vam zagotavljam, da ne boste ostali brez Gospodove pomoči. In potem ste lahko prepričani, da bomo dosegli velike stvari.«

Da bi si »pridobil srce mladostnika«, ga mora vzgojitelj dobro spoznati in spremljati na njegovi poti. To zahteva afektivno in efektivno bližino, sodelovanje, spremljanje, animacijo, pričevanje, družinskega duha, vzgojno prisotnost pomembnih odraslih, ki so pomembni v življenju mladih in spodbujajo njihovo rast in ga usmerjajo k osebni uresnitvi, k smislu življenja in sreči.

Ena od velikih prednosti salezijanske pedagogike, ki je danes nadvse aktualna, je, da se osredotoča tudi na osebo vzgojitelja in njegov odnos z gojencem, pri čemer zaupa v preobražajočo moč vzgoje in sposobnost vsakega človeka za učenje, rast in razvoj. Vse delajo mladi, z mladimi za mlade v občestvu in ob prisotnosti vzgojiteljev.

Konkretna oblika navzočnosti na poti, ki jo hodijo mladi, je spremljanje, s katerim vzgojitelj spodbuja celovit razvoj gojenca, je pozoren do njegovih potreb, ga poskuša razumeti in mu pokazati pot »lepega življenja«.

Umetnost spremljanja vključuje preprečevanje deviacij in vsega, kar ovira celovit razvoj mladih, ki so vse bolj potopljivi in izgubljeni v spletnih omrežjih in pajčevinah »digitalnega sveta«. Naš vzgojni proces se mora prilagoditi novim metodologijam in platformam s personalizacijo učnih in spremljevalnih metod, ki usposablajo mlade za gradnjo bolj uravnoteženega in pravičnega sveta.

Marijina odrešenjska vloga

Ne navdihuje nas samo Marijina podoba, ampak predvsem Marijina odrešenjska vloga, ki jo živo občutimo tudi danes. V določenih zgodovinskih obdobjih si je Marija izbirala svoje posebne pomočnike in sodelavce. Med temi je bil tudi naš sv. Janez Bosko, sv. Marija Mazzarello in vsa salezijanska družina.

V svoj odrešenjski načrt je Bog pritegnil Marijo že od vsega začetka. Pri tem načrtu je Marija svobodno in prostovoljno sodelovala. S svojim »Zgodi se mi po tvoji besedi« (Lk 1,38) je sprejela nase vse naloge odreševanja v službi svojega Sina Jezusa Kristusa. V času Jezusovega življenja je Marija nenehno sodelovala pri njegovem odrešenjskem delu s svojo navzočnostjo, skrbnostjo in posredovanjem. Tako deluje tudi »danes«. Marija je kot soodrešiteljica vedno na razpolago z vsemi zmogljivostmi. V tem času, ki je vedno božji čas, ima Marija še vedno svoje naloge in skrbi. To je konkretno pokazala v življenju sv. Janeza Boska, ko si je pripravila apostola za delo med ubogo in zapuščeno mladino.

Zgodovina salezijanskega dela je opredeljena tako, da se mora vsak član salezijanske družine čutiti poslanega od Marije Pomočnice. Če ni zavesti tega posebnega poslanstva, tudi ni zavzetosti za izvrševanje odrešenjskih nalog, kakršne nam jih vsakemu posebej navdihuje Marija. Zato je potrebno dobro poznati osebno identiteto, ki vodi k učinkovitosti v apostolatu. Kot resnič-

ni apostoli vere moramo nadaljevati to odrešenjsko delo s pomočjo molitve in Božje besede. Potreben je vsakdanji trud z gledovanjem po Njej, ki nas uči, kako z vsem srcem sprejeti Božjo besedo in jo vnesti v življenje: »In njegova mati je vse te besede ohranila v svojem srcu« (Lk 2,51). Tako je ona spremljala,

S. IVICA OBLAK, FMA

poleg svojega Sina, prve začetke evangelizacije. Danes ni dovolj le posnemanje, temveč branje potreb, treba se je naučiti branja znamenj časov.

Vsak delavec ima v božjem vinogradu ali na božji odrešenjski njivi konkretno poslanstvo. Na nas čakajo otroci, mladostniki, ki jim moramo v božjem imenu izreči besedo odrešenja in jim pomagati, da se sami vključujejo v odrešenjsko dogajanje.

Marija Pomočnica

PRAZNOVANJA
DOMA IN PO SVETU

Foto: ANS, Don Bosko Slovenija

Caracas, Venezuela

Colonia Vignaud, Argentina

Konstanca, Romunija

Dilla, Etiopija

Veržej, Slovenija

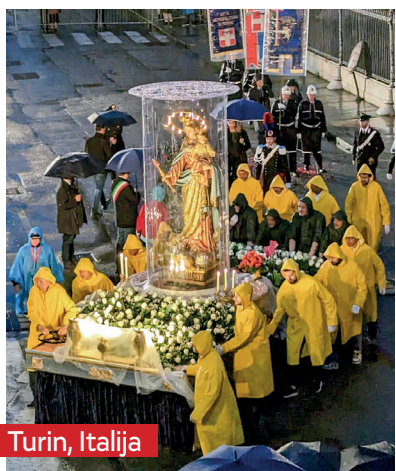
Bangkok, Tajska

Goma, DR Kongo

Ljubljana Rakovnik, Slovenija

Turin, Italija

Kigali, Ruanda

Alep, Sirija

N'dalatando, Angola

Sabama, Papua Nova Gvineja

Duhovnost na trdnih temeljih

s. MILENA DERLINK, FMA

Povzeto po
Facciamo memoria

S. KAROLINA KRALJ

ROJENA
25. 10. 1898
Vranje (Srbija)

PRVE ZAobljUBE
5. 8. 1925
Nizza Monferrato,
Italija

VEČNE ZAobljUBE
5. 8. 1931
Nizza Monferrato,
Italija

UMRLA
3. 5. 1977
Serravalle Scrivia,
Italija

V Italijo je prišla z večjo skupino slovenskih deklet, ki jih je spremljal salezijanski župnik iz Ljubljane. To je bilo leta 1922. Družbe FMA ni poznala. Vedela je le, da so to don Boskove sestre. Tudi italijanskega jezika ni znala. Poznala je samo dve besedi: don Bosco in Torino.

Za začetno vzgojo je ostala v Nizzi Monferrato. Svojo duhovnost je zgradila na trdnih temeljih. Pripravljena je bila tudi na žrtve. To jo je spremljalo vseh 52 let njenega redovnega življenja. Med letoma 1925, ko je naredila prve redovne zaobljube, in 1964 je bila v različnih skupnostih tamkajšnje inšpektorije. Povsod je izžarevala veselo veliku dušnost, ki jo je podpirala apostolska gorečnost, vse pa je bilo sad velike ljubezni v njenem srcu.

Vedno je ponavljala: »Dobro se mora narediti dobro.« Tega se je vedno držala in si ob tem tudi vsak dan izpraševala vest. Bila je kuharica in se zelo trudila, da bi bilo vse narejeno dobro. Govorila je: »Sestre imajo veliko dela in veliko nevšečnosti, zato morajo imeti vsaj primerno hrano.«

Nikoli ni gledala na svoje žrtve, samo da je vse zadovoljila. Ko je bila v hiši v Mirabello, kjer je bila hiša za starejše sestre, je bila tam bolna in starejša sestra, ki je vsako noč potrebovala malo vročega mleka. S. Karolina ni pomišljala, da bi ne vstala vsako noč, ji pogrela mleko ali juho in ji odnesla, kot bi bila to najbolj naravna stvar na svetu.

Veselila se je vseh lepih stvari, občudovala je naravo. Zelo rada je pela in uživala v lepi glasbi. Najbolj pa je bila vesela, kadar je lahko v cerkvi prisostvovala lepo pripravljeni liturgiji. Takrat je bila vsa spremenjena.

S. Karolina se ni nikoli več vrnila v svojo domovino. Njen odhod od doma je bil dokončen, prav tako kot je bil odhod prvih misijonark iz Mornez v misijone. Odpotovala je, da bi služila Gospodu in to je želela narediti popolno in vse do konca. Vendar to še ne pomeni, da ni čutila bolečine te žrtve. Težko ji je bilo predvsem v letih med drugo svetovno vojno, ko več let ni imela nobene novice od svojih domačih. Takrat je tiha žrtev in molitev spremljala njeno življenje.

V zadnjih letih je sprejela italijansko državljanstvo, da bi v poznejših letih lahko prejemala pokojnino in s tem tudi pomagala pri vzdrževanju hiše.

Leta 1964 se je hiša za starejše in bolne sestre preselila v Serravalle Scrivia. Skupaj z bolnimi sestrami se je preselila tudi s. Karolina. Prevezla je delo na vrtu in okolici hiše. Toda njej se je zdelo premalo, da bi imela v rokah samo metlo ali grablje, se ukvarjala samo z rožami in listjem, zato si je vzela skrb še za neko sestro, ki je bila nepokretna in priklenjena na posteljo zaradi paralize. Zelo skrbna je bila do nje, da ji ne bi ničesar manjkalo. Spremljala jo je noč in dan z veliko požrtvovalnostjo in je takoj prihitela, kadar je kaj potrebovala.

Zadnji meseci njenega življenja so bili zaznamovani z velikim trpljenjem. Artritis ji je povzročal velike bolečine. Kljub temu je bila njena smrt nepričakovana.

3. maja 1977, ko je umrla, se je zdelo, da je ves vrt eksplodiral v cvetju, da tako pozdravi njo, ki mu je posvetila toliko let neutrudnega dela.

Zavod v Nizzi Monferrato, foto: arhiv FMA

NOVA PREDSTOJNICA SESTER SALEZIJANK

s. Mateja Kranjc, FMA

Foto: arhiv FMA

Vrhovna mati sester hčera Marije Pomočnice, s. Chiara Cazzuola, je sestram slovensko-hrvaške inšpektorije »Marija Pomočnica« 13. maja sporočila, da je v soglasju s svojim svetom imenovala novo provincialno predstojnico oz. inšpektorico. To je postala s. Mateja Kranjc, FMA, za obdobje od 2023 do 2029.

S. Mateja Kranjc je prvorojenka v delavski družini. Prihaja iz Višelnice (Zgornje Gorje), kamor so se s starši in mlajšo sestro preselili iz Podbrda (Primorska). Leta 1998 je izpovedala zaobljube v družbi hčera Marije Pomočnice in na Gospodovo besedo vrgla mreže v poslanstvo, ki ji je bilo zaupano v dosedanjih 25-ih letih redovnega življenja. Dokončala je študij pedagogike in teologije ter izpopolnjevanje za vzgojiteljico predšolskih otrok. Obiskovala je Šolo za ravnatelje. Pridobila je tudi nacionalno poklicno kvalifikacijo knjigovodja/računovodja.

V vzgojnem poslanstvu je skrbela za dekleta v internatu v Ljubljani in kasneje za študentke. Delala je kot katehistinja. Posvečala se je otrokom v vrtcu kot vzgojiteljica in ravnateljica. Zaupane so ji bile odgovorne naloge v inšpektoriji, saj je bila več let svetovalka ter ekonomka v inšpektoriji, nazadnje predstojnica v skupnosti v Ljubljani na Gornjem trgu, kjer je bila odgovorna tudi za kandidatkinje.

Izzivom z veseljem stopamo naproti

MAJA BORLINIČ GAČNIK
Fundacija Don Bosko

ZELENI DON BOSKO

Na predlog Slovenije je Organizacija združenih narodov (OZN) razglasila svetovni dan čebel, ki ga od leta 2017 praznujemo 20. maja. Da čebelarstva dediščina v Sloveniji zares živi, je bilo dokazano tudi konec prejšnjega leta, ko je odbor za varovanje nesnovne kulturne dediščine v maroškem Rabatu na Unescov reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva vpisal čebelarstvo v Sloveniji.

V krščanski simboliki čebelo med drugim najdemo v velikonočni hvalnici. Gre za pesem, ki se poje med velikonočno vigilijo. Čebelo lahko pri tem povezujemo s simbolom življenja in preнове, z delavnostjo, prizadevnostjo ter skupnostjo in enotnostjo, ki jo kot verniki živimo v Cerkvi. Tudi v encikliki *Hvaljen moj Gospod* papež Frančišek poudarja povezavo med človekom, naravo in duhovnostjo ter poziva k skrbi za stvarstvo in ohranjanju narave.

Foto: MBG

FUNDACIJA
DON BOSKO

Rakovniška ulica 6, 1000 Ljubljana

Svojo donacijo lahko nakažete po položnici oz. UPN obrazcu na transakcijski račun.

IBAN SI56 0205 8026 2282 413

KODA CHAR

SKLIC SI00 100

Informacije

SPLET fundacija.donbosko.si

FB Fundacija don Bosko

T 041 357 640 (Janez Krnc)

T 030 362 800 (Fundacija)

E POŠTA fundacija@sdb.si

Mednarodna organizacija Don Bosko zeleno zavezništvo je Fundacijo don Bosko prosila za pripravo kratkega promocijskega videa na temo čebelarstva. Izzivu smo z veseljem stopili naproti. Ob tem hvala številnim prostovoljcem, ki so velikodušno pomagali pri nastajanju vsebine.

DONACIJE ZA UKRAJINO

Fundacija don Bosko še naprej zbira donacije za pomoč pri odpravi posledic ruske agresije v Ukrajini ter državah, kamor se je preselilo največ vojnih beguncev. V zadnjem mesecu smo varšavski salezijanski koordinacijski ekipi namenili na novo zbranih 25.000 EUR donacij, ki smo jih prejeli od vseh vas, spoštovani donatorji.

S sredstvi bodo še naprej financirali številne projekte – od poletnih oratorijev za otroke do nakupov in deljenja medicinskih ter higienskih pripomočkov. Nadalje se naše donacije porabljajo za delovanje ljudskih kuhinj, nakup vozil, s katerimi se lahko po terenu razde-

Foto: ANS

ljujejo hrana ter topli obroki. Skratka, donacije, za katere se vam iz srca zahvaljujemo, na terenu prispejo do najbolj potrebnih.

Voditelje oratorijev, animatorje ter vse mlade, ki boste letos del oratorija, pa povabimo, da se nam pridružite na vseoratorijski akciji »Stopimo na pot solidarnosti«. Več o sami akciji si preberite na zadnji strani tokratne izdaje revije Don Bosko.

NEDELJA, 10. SEPTEMBER 2023 OB 11.00

**SREČANJE
USKOVNIČARJEV**
za udeležence in dobrotnike salezijanske koče na Uskovnici

↑ PRIJAVA ↑ SVETA MAŠA OB 11.00 | DRUŽENJE | PIKNIK

030-362-800 fundacija@sdb.si Darovi iz nabirke pri sveti maši bodo namenjeni nadaljevanju obnove uskovniške koče. (v primeru dežja se dogodek prestavi na 17. september)

V nedeljo, 10. septembra 2023, ob 11. uri vabljeni na srečanje 'uskovničarjev'. Sveto mašo in piknik pripravljamo za vse, ki ste se kdaj udeležili programov naše salezijanske uskovniške koče oz. pomagajte pri prenovi koče na Uskovnici. Iskreno vabljeni.

Očarljivo razposajen in zaljubljen v Kristusa

Pripravil
ANDREJ BALIGAČ, SDB

MARCO GALLO: CELO KAMNI BI POSKAKOVALI

PREVOD
Andrej Turk

ZALOŽBA
Salve, 2023

Marco Gallo se je rodil v italijanskem Chiavariju (Genova) 7. marca 1994 Antoniu in Paoli Cevasco. Prva leta je preživel v Casarzi Ligure skupaj s tri leta starejšo sestro Francesco in tri leta mlajšo Veronico. Septembra 1999 se je družina preselila v Arese (Milano) in naslednje leto v Lecco, kjer je začel osnovno šolo.

Marco Gallo. Foto: splet

OSMISLITEV ŽIVLJENJA

Marco je bil že od malega zelo razposajen z igrivim značajem: bil je pravi orkan življenja! Septembra 2007 je začel obiskovati klasično gimnazijo. Za najstniška leta je značilno stalno vprašanje: kako biti srečen? Marco je začel doživljati nezmožnost, da bi željo po sreči lahko uresničil sam. Tako zelo, da je prvi dve leti srednje šole preživel v prizadevanju za prijateljstvo kot osrednjo točko svojega življenja: »Sreča = prijatelj = izhod v soboto zvečer.« Kmalu pa je

spoznal, da njegova upravičena potreba po družbi ni dovolj za ustrezen odgovor na njegovo vprašanje. Prijatelji niso bili dovolj, da bi osmislili njegovo življenje. Marco je kipel od življenjske moči. Neka dne si je izmislil vlogo podjetnika in je preko spleta kupoval ter prodajal ameriške mobilne telefone. Vsekakor je presenetljiva njegova želja, da bi vedno molil, saj je bila zanj molitev brezpogojna prepustitev Bogu, ki ga hoče srečnega.

Prijatelji so Marca doživljali kot orkan, ki se brezglavo vrže v vse odnose v prepričanju, da lahko sreča Jezusa v vsakem položaju in v vsakem človeku. Pravzaprav je nekaterim prijateljem zaupal: »Kar vsak od nas resnično potrebuje, niso le besede, teorije, zgodba o nečem lepem, ampak fizični objem, resnična prisotnost, ki se zgodi skozi ljudi.«

5. novembra 2011 ga je na mopedu na poti v šolo do smrti zbil avtomobil.

Noč pred tem je na steno svoje sobe poleg razpela s svinčnikom zapisal: »Zakaj iščete živega med mrtvimi?« Za vse, ki so ga imeli radi, je to zagotovo dokaz Njegove stalne prisotnosti, njegovega diha, ki še vedno boža ta svet.

ZAKAJ IŠČETE ŽIVEGA MED MRTVIMI?

Celo kamni bi poskakovali je knjiga o najstniku in za najstnike. Marcovi star-

Foto: Marko Suhoveršnik

ši in sestri so zbrali njegovo zapuščino, zapise in spise ter jih dopolnjene z mislimi in opisi postavili v družinski in prijateljski okvir.

Knjižno delo ima več kot dvesto strani, na katerih se kaže mogočna intenzivna in dramatična želja po življenju mladeniča. Rajši ima nujno raziskovanja kot običajnost vsakdanjega življenja, bujnost eksperimentiranja v iskanju sreče. Ob njegovih zapisih se prepletajo čustvene zgodbe tistih, ki so ga poznali in živeli z njim: družina, prijatelji, sopotniki, učitelji, duhovniki. Nihče od njih ga ni pozabil, Marco še vedno živi z vsemi.

DOPOLNITEV ZEMELJSKEGA POTOVANJA

Marco je bil mladenič našega časa, ki je že od otroštva izkazoval močno slo po življenju, zvesto in dramatično odprtost do vseh vidikov resničnosti. Sredi te »intenzivne normalnosti« se mu je postopoma razodevala Navzočnost kot edina, ki je mogla docela zaobjeti njegovo človeškost. Ta Navzočnost, ki mu je postajala vse bolj domača, je njegove dneve navdajala z vedno močnejšim

Njegova življenjska zgodba me je zares navdušila, saj bil fant, ki je življenje živel na polno, brez izgubljanja časa in v ogromnem hrepenenju po Bogu in veselju.

Ob tej knjigi se mi je res vzbudila želja po takem življenju, ko ni pomembno, koliko časa živiš, temveč kako živiš. Vsak dan poskušaš živeti, kot da bi živel zadnji dan svojega življenja.

DANIJEL KOKALJ, SDB

hrepenjem po bistvenem. Tako je v Marcu začela cveteti ljubezen do Kristusa in se utelesila v njegovi človeškosti. Čeprav je še naprej ostal zaletav in očarljivo razposajen, ga je to spremenilo, kar so opazili tudi njegovi družinski člani in prijatelji.

Med branjem Marcovih spominov in zapiskov iz zadnjega leta njegovega življenja dobimo vtis, da je v njem dozorelo spoznanje o tem, kar je resnično dragoceno. Zato njegova nenadna smrt ni konec njegovega življenja, temveč le dopolnitev zemeljskega potovanja oziroma njegov *dies natalis* (rojstni dan za nebesa).

Imeti željo še ne zagotavlja polnega življenja. Samo z lepimi jutranjimi ali večernimi sklepi ga ne bom dosegel. Oboje je samo po sebi neuporabno. Želji moramo – v trenutku, ko se zbudi in začutimo njeno navzočnost – slediti s svobodno voljo in jo spremeniti v dejanje, ki je včasih tvegano: moramo jo »utelesiti«.

Misijon kot svatba

KLEMEN BALAŽIČ, SDB

V letu 2024 bomo obhajali 100-letnico posvetitve rakovniške cerkve. Na ta dogodek se želimo župljani, salezijanci in vsi, ki se zbiramo na rakovniškem griču, duhovno pripraviti. Zavedamo se, da samo z duhovno prenovo lahko postanemo okrepljeno in poživljeno občestvo. Želja mnogih župljanov je bila, da ob tej priložnosti izvedemo sodoben mestni misijon.

Misijon smo uradno že začeli 24. maja 2023 na praznik Marije Pomočnice, ki je naša župnijska zavetnica. Priprava na misijon pa se je začela že dosti prej, saj smo v mesecu marcu in aprilu izvedli pet korakov vere, kjer smo spoznava- li idejo in duh misijona ter s pomoč- jo gostov odkrili, da smo vsi kristjani

misijonarji. Vsak izmed nas, ki živi in pričuje kot veren kristjan v sodobnem razkristjanjenem svetu, je praktično že misijonar. Na srečanjih smo obravnavali in se po skupinah pogovarjali o naslednjih temah:

1. Zakaj pravzaprav misijon – kje je Bog v urbanem okolju?
2. Kaj želim povedati – kje prepoznam Božje delovanje v svojem življenju in kako lahko o njem pričujem?
3. Dialog s svetom – temeljne človeške in duhovne drže pri srečevanju z drugače mislečimi.
4. Cerkev ima toliko napak – priprava na nekaj pogostih očitkov Cerkvi in razlogi, zakaj kljub temu oznanjevati.
5. Načrtovanje dogodkov – skupaj od ideje do izvedbe.

Misijon bo potekal skozi naslednje celotno šolsko leto. Vse župnijske skupine in posamezniki bodo imeli kar nekaj priložnosti, da okrepijo osebno vero in se duhovno renovirajo. Dejavniki verniki bomo poskusili povabiti nove člane v naše skupine. Misijon bo dosegel vrhunec konec maja 2024 in ga bomo zaključili skupaj s salezijanskim vrhovnim predstavnikom. Kakšne so naše želje in cilji ob začetku misijona, sem poskušal strniti pri maši na praznik Marije Pomočnice ob branju prazničnega evangelija o Svatbi v Kani Galilejski:

Vse načrte in dela priporočamo v molitev. Priporočamo se tudi za darove, saj si predstavljate, da so z obnovitvenimi deli povezani tudi veliki stroški.

Svoje darove lahko nakažete na:

FUNDACIJA DON BOSKO
Rakovniška ulica 6, 1000 Ljubljana
IBAN SI56 0205 8026 2282 413
KODA CHAR
SKLIC SI00 601

Naj vam Bog povrne vse vaše molitve in vsak dar. Salezijanci na Rakovniku vas vse izročamo v varstvo Marije Pomočnice.

1. Na svatbi (poroki) so ponavadi zbrane vse generacije, od najmlajših do najstarejših, želimo tudi na misi-

Foto: Matej Ključevšek

jonu graditi skupnost vseh generacij in interesov. Čas misijona bo zorenje v empatiji do drugih skupin in posameznikov. V župnijo se nikoli ne vključujemo zgolj zaradi lastnega interesa in koristi (tudi zato), ampak predvsem, ker smo pri krstu postali del Kristusovega skrivnostnega telesa Cerkev! Ne moreš pripadati Kristusu, če ne pripadaš skupnosti verujočih in to skupnosti kot celoti in ne zgolj ozki interesni frakciji. Svatba je lepa prisposoda Cerkev, ker so na svatbi zbrani različni ljudje, povezujeta pa jih nevesta in ženin. Tudi naše veselje izhaja iz dejstva, da Bog želi z nami vzpostaviti intimno in trdno vez, kakor jo vzpostavita mladoporočenca.

2. Med svetim misijonom se bomo učili sodelovati. Jezus na svatbi zahteva, da strežniki prinesejo vodo, iz katere želi narediti vino. Kdor želi

dobro organizirati svatbo, mora vsakemu od svatov zaupati kakšno odgovornost. Tako svatba poveže vse navzoče. Tudi misijona si ne moremo predstavljati brez sodelovanja vseh dobromislečih ljudi. Vsak posameznik lahko nekaj ponudi skupnosti. Če se bomo med misijonom povezali in še bolj medsebojno sodelovali, bo to dobra popotnica za prihodnost naše župnije.

3. »Kar koli vam reče, storite.« Marija nas vabi, da Boga poslušamo. Po Marijinem zgledu bomo skozi misijon poskušali prisluhniti Bogu skozi poglobljeno duhovno oz. molitveno življenje. Zavedamo se, da če ne bomo izpolnjevali Božje volje, ampak iskali svoje ozke interese, bo vse misijonsko prizadevanje zaman.

Želimo, da misijon preživimo v Marijini drži: poslušnosti Bogu, pripravljenosti za sodelovanje in občestvenosti.

Prihodnje leto, 8. septembra 2024, bo minilo 100 let, odkar je bila dograjena in posvečena rakovniška cerkev Marije Pomočnice.

Animatorji so stopili na pot!

TILEN MLAKAR
Oratorij Slovenija

Oratorijskim animatorjem poleti res ni dolgčas. Pa ne le poleti – že vso pomlad so potekale bolj ali manj intenzivne priprave, da bi bili krajevni oratoriji kar se da dobro izpeljani. Da bi jim pri tem pomagala, sta Oratorij Slovenija in Združenje animatorjev Oratorija med pomladnimi meseci pripravila vrsto dogodkov in projektov.

ANIMASTARTI

Najbolj množična so bila seveda pomladanska srečanja, po novem imenovana »Animastarti«. Kot običajno so se odvila v vseh šestih škofijah: v Novem mestu 4. marca, v Mariboru 5. marca, v Ljubljani 11. marca, v Murski Soboti in Celju 18. marca ter v Kopru 25. marca. Skupno so na dvorišča po vseh slovenskih škofijah privabili približno 900 animatorjev in širili oratorijski duh veselja.

Pester program so pripravili člani škofijskih odborov Združenja animatorjev Oratorija. Tako so mladi z veliko igro spoznali vrednote letošnjega oratorija ter zgodbo letošnjega junaka hobita Bilba povezali s krščanskimi vrednotami. Dogodki so bili tudi dobra priložnost za spoznavanje in povezovanje z animatorji iz drugih župnij. Na delavnicah so mladi prostovoljci pridobili nova znanja ali obnovili stara. Ni manjkalo petja in plesa ob učenju himne. Dogajanje dneva je okronala sveta maša, kjer so se oratorijski delavci priporočili za Božje varstvo. V duhu letošnjega gesla »Stopi na pot!« so se podali na pot priprave oratorijev, v svoje nahrbtnike pa prejeli obilo motivacije, veselja in znanja za izvedbo odličnih oratorijev.

DVE USPOSABLJANJI ZA ORATORIJSKE VODITELJE

Da bi se kar najbolje pripravili na svojo novo vlogo, smo za oratorijske voditelje letos izvedli kar tri usposabljanja. Decembrskega v Veržeju se je udeležilo 13 novih voditeljev, februarskega

v Repnjah 25 in aprilskega v Repnjah 18. Skupno je torej certifikat Oratorijski voditelj letos prejelo 56 mladih. Na usposabljanju so obnovili svoje znanje o don Bosku in preventivnem vzgojnem sistemu ter pridobili dodatne kompetence za vodenje skupine animatorjev, za načrtovanje projektov itd. A dajmo besedo dvema udeleženkama usposabljanj.

Zala je svoje vtise strnila tako: »Za to izkušnjo sem res hvaležna. Težko opišem vse občutke, ki so me prevzemali med vikendom. Predvsem sem se počutila prijetno in sprejeto. Navdušena sem odkrila, da me obdajajo sami goreči, odprti, odgovorni in sočutni mladi ljudje. Z njimi sem imela priložnost deliti svoje izkušnje in prisluhniti njihovi. Skupaj smo se veliko naučili o don Bosku in njegovem vzgojnem sistemu, imeli pa smo tudi veliko časa za razmislek in pogovor o naši voditeljski vlogi, o naši animatorski skupini ter narediti kakšen načrt za nadaljnje delo ali pa s sovoditeljem deliti nove ideje, ki so se nam utrnile.«

Julija pa je zapisala: »Z vikenda nisem odnesla samo novega znanja o don Bosku, njegovem načinu dela, lastnostih voditelja, dinamiki in vlogah v skupini ter načrtovanju, ampak sem spoznala nove čudovite, odprte, navdušene, zagrete, odgovorne, prijateljske, sočutne in organizirane ljudi, imela z njimi možnost deliti svoje mnenje in slišati njihovo. Na vikendu sem se lahko približala Bogu in gradila osebni odnos z Njim v preprostih in iskrenih molitvah.

Imela sem čas za razmišljanje o svoji animatorski skupini, njenih članih, svoji vlogi v njej in pogovor o tem s sovoditeljem. In ponovno sem začutila oratorijski duh. Tisto sproščenost, navdušenje, tisto energijo, ko vsi delamo za skupno stvar, ki jo imamo radi in nam je mar zanjo.«

TRIJE POSVETI ORATORIJSKIH VODITELJEV

Čas po veliki noči smo v Združenju animatorjev Oratorija izkoristili za to, da smo voditeljem omogočili priložnost za podelitev izkušenj in dobrih praks. 15. aprila je posvet tako potekal v Novem mestu, 19. maja v Celju in 27. maja v Murski Soboti.

Vsi trije dogodki so mladim voditeljem prinesli številne nove ideje in znanja, ki jih bodo lahko uporabljali na prihajajočih oratorijih in jim dali nov zagon za letošnje delo na oratorijih..

USPOSABLJANJA ANIMATORJEV

Med vsem tem so potekala tudi usposabljanja oratorijskih animatorjev. Od marca do konca junija so prizadrevni trenerji obiskali 12 župnij in tam izvedli različne pakete usposabljanj, odvisno od potreb animatorske skupine. A sezone še ni konec in marsikateri voditelj se za usposabljanje svojih animatorjev odloči tudi med poletjem.

MNOŽICA NOVIH POBUD

Letošnje leto so bili mladi v Združenju animatorjev Oratorija še posebej aktivni. Nastala je vrsta novih pobud in projektov, ki so v letošnjem letu ugledali luč sveta.

V okviru svetopisemske aplikacije YouVersion smo vzpostavili oratorijski bralni načrt z odlomki dneva, preko katere se lahko animatorska skupina duhovno pripravi na letošnjo tematiko.

Foto: Oratorij Slovenija

Posnetih in objavljenih je bilo 18 novih plesov, ki se jih lahko naučijo otroci in animatorji. Prenovili smo Animatorski spodbujevalnik, ki pomaga animatorskim skupinam k boljši pripravi na oratorije. Podprli smo snemanje oratorijske zgodbe, tako da bo ponovno zaživela v filmski obliki. Pripravili smo oratorijsko aplikacijo, ki bo služila kot administrativno orodje pri vodenju podatkov o prijavljenih otrocih in še veliko več ...

Vse je torej pripravljeno na letošnje oratorije, ki jih bo po vsej Sloveniji vsaj 300, udeležilo pa se jih bo okrog 22.000 otrok in 7.000 animatorjev! Naj se oratorijsko veselje začne!

Semana Santa v španski Malagi

MAJA BORLINIČ GAČNIK

Letošnje praznovanje velike noči je bilo nekoliko drugačno, nekaj tisoč kilometrov stran od doma, a verjamem, da ravno tako doživeto in blagoslovljeno. O *Semani Santi* smo se pogovarjali pri eni od ur španščine v Gimnaziji Želimplje (*n* let nazaj), to pa je bilo tudi vse, kar sem vedela o tem pomembnem prazniku v Španiji in nekaterih delih Latinske Amerike.

PRAZNOVANJE VELIKEGA TEDNA

Semana Santa ali veliki teden je eden najpomembnejših dogodkov v španskem katoliškem koledarju. V Malagi, kjer sem bila na pedagoški izmenjavi, je *Semana Santa* še posebej znana po svojih spektakularnih procesijah, ki pritegnejo velike množice domačinov in turistov. S *Semano Santo* obhajajo spomin na trpljenje, smrt in vstajenje Jezusa Kristusa in ga praznujejo v tednu pred veliko nočjo. Praznovanja se običajno začnejo na cvetno nedeljo in se nadaljujejo do velikonočne nedelje, pri čemer vsak dan zaznamujejo procesije dovršeno okrašenih »tronov«, ki prikazujejo bodisi prizore iz Kristusovega trpljenja ali upodabljajo devico Marijo. Te »trone« po ulicah nosijo člani lokalnih verskih bratovščin, znanih kot *hermandad*, v tradicionalnih oblačilih in s koničastimi pokrivali.

Ulice so ob tem polne opazovalcev, ki v tišini, molitvi, ploskanju, veselju, navdušenju, joku in vzhičenju čakajo na procesijo, ki se pomika mimo njih. Mnogi tudi sami sodelujejo v procesi-

jah – naj si bo z nošenjem sveč ali cvetja ali pa tako, da se jim v ozadju pridružijo s petjem.

ČAST, KI PRESEGA PREPRIČANJE

O izvoru *Semane Sante* ne vem prav veliko. Menda naj bi začetki segali v 16. stoletje. Takrat naj bi ustanovili omejnene bratovščine, skupine laikov, ki so se in se še zavzemajo, da bodo v velikem tednu izvajale dobrodelna dela in verske procesije po ulicah.

Vsaka bratovščina ima značilno obleko. Člani pogosto nosijo dolge halje, koničaste kapuce, sveče ali križe. Kostumi

Foto: osebni arhiv

»Procesije, ki trajajo od sredine popoldneva (navadno se pričnejo okoli 16. ure z blagoslovom in pesmijo v cerkvi) do polnoči ali še dlje, spremljajo zvoki godbe na pihala in bobnov, ki dajejo ritem hoji nosačev.«

naj bi bili prvotno namenjeni skrivanju identitete spokornikov, ki so sodelovali v procesijah, da bi se odkupili za svoje grehe. Biti član bratovščine je po besedah domačinov, ki sem jih spoznala, častna stvar! Ljudje celo plačajo skromni prispevek in tudi po več let čakajo na vrsto, da bodo stopili pod »tron« ter si za en popoldan in del noči na rame naložili kip Jezusa Kristusa ali device Marije, ki je težak štiri tone ali več, ter ga ponesli po mestnih ulicah. Biti član bratovščine presega versko prepričanje. To je del kulture, del zaveze, da boš pomagal bratu, če se bo kdaj znašel v težavah, ob tem pa lahko tudi sam računaš na pomoč.

GANJENOST IN ČUSTVENOST

Za vse, ki sodelujejo v procesijah *Semane Sante*, je čustvena izkušnja zelo močna in globoka. Opazovala sem ljudi, ki so izkazovali globoko predanost in spoštovanje, pogosto predvsem do tistih, ki so bili vključeni v nošenje velikih kipov

device Marije ali drugih svetnikov. Videla sem solze v očeh tistih, ki so stali na ulici in čakali, da je mimo njih prišla *cautiva*, podoba Jezusa Kristusa, ujetnika z zavezanimi rokami. Do te podobe zares izkazujejo globoko spoštovanje. Videla sem posameznike, ki so si za svojo *promeso*, zavezo, zadali cilj, da procesijo prehodijo bos ali z zavezanimi očmi. Ozračje je lahko ob vsem tem tako mračno kot tudi hrupno, takšno, kakršni so bili zadnji dnevi Jezusovega življenja, smrti in vstajenja.

Omenjene bratovščine predstavljajo številne mestne skupnosti, civilne ali javne družbe. Priznam, tudi sama sem bila ganjena ob pogledu na bratovščino *Estudiantes*, ki se je po ulicah Malage sprehodila na veliki ponedeljek. V procesiji, ki so jo spremljali zvoki godbe ter petja akademske himne »*Gaudemus igitur*«, je sodelovalo več kot 1.000 študentov, profesorjev, prodekanov, dekanov ... Tron Jezusa Kristusa je v levi vrsti med zadnjimi nosači nosil tudi profesor Antonio, s katerim sem sodelovala na Univerzi v Malagi.

Posebno doživetje je bil trenutek, ko je ena izmed bratovščin, imenovana *Pasión*, iz katedrale ponesla tron s kipom device Marije. Tišino noči je v prisotnosti večtisočglave množice, ki je spremljala procesijo, v nekem trenutku presekala zvok španske nacionalne himne, ki so jo zaigrali člani godbe, stoječi za kipom. Doživetje je bilo spremljati tudi vojaško bratovščino, disciplinirano, fokusirano, resno in z orožjem v roki.

SALEZIJANSKA DOMAČNOST

Zahvaljujoč prijateljem, ki so del salezijanske družine salezijanske skupnosti v Malagi, sem imela ob sebi ves čas družino. Prav zaradi njih in njihove predstavitve vseh podrobnosti in pomenov običajev ob velikem tednu ter njihove prijavnosti sem se v Malagi počutila sprejeto in ne kot turistka.

»Zagotovo mi bo v spominu ostala *hermandad Salesianos*, ki je po ulicah ponesla svoj tron. Procesijo sem spremljala vso pot, od začetne pesmi pa do zadnjega bitja zvona.«

Novice iz salezijanskega sveta

Srečanje sotrudnikov / Na Bledu so se 13. maja 2023 zbrali salezijanci sotrudniki na letnem srečanju Združenja salezijancev sotrudnikov. Sotrudniki iz raznih centrov po Sloveniji so poglobljali letošnje vezilo vrhovnega predstojnika, sodelovali pri sveti maši, kjer so obnovili obljube, ter se seznanili s pripravami na 150. obletnico Združenja, ki ga bodo praznovali leta 2026. Srečanje so zaključili s prijetnim druženjem, na katerem so sodelovali tudi koordinator slovenskih salezijancev sotrudnikov Timi Čížek, pokrajinska koordinatorka za srednjo in vzhodno Evropo Blažka Merkac ter duhovna asistenta Klemen Balažič SDB in s. Simona Komar FMA.

Evropska šola za animatorje/Od 19. do 25. marca 2023 je v Rimu potekala Evropska šola za animatorje v okviru mednarodne mreže Don Bosco Youth Net. Del te mreže je tudi Društvo mladinski ceh, ki združuje vse SMC-je v Sloveniji. Z Julijo Gornik sva se udeležila srečanja kot edina slovenska predstavnika. Med izobraževanjem smo spoznali mnoge animatorje, s katerimi smo si lahko delili dobre prakse v okviru mladinskega dela, ter spoznali nove igre in pristope. Predstavili so nam don Boskove metode in njegov preventivni sistem. Razmišljali smo, kako izboljšati realno situacijo znotraj mladinskega dela. Med delom je bilo veliko časa tudi za sprostitev in zabavo. Med drugim smo spoznali različne kulture in jedi drugih narodov. *Rok Berkopec*

Zaključno srečanje ob kanonični vizitaciji / »Vedno naprej, s pozitivnim pogledom na prihodnost!« Tako nas je vzpodbudila s. Maria Assunta Sumiko Inoue ob zaključku kanonične vizitacije, ki jo je imela v naši slovensko-hrvaški inšpektoriji od 15. februarja do 30. aprila 2023. V nedeljo, 30. aprila 2023, smo se zbrale v inšpektorialni hiši na Rakovniku v Ljubljani skoraj vse hčere Marije Pomočnice in kandidatnje, da bi prisluhnile odmevu na vizitacijo in priporočilom, ki nam jih s. Maria Assunta zapušča po tem, ko je obiskala vse naše skupnosti, se pogovorila z vsako izmed nas in z mnogimi našimi sodelavci, pastirji naših krajevnih cerkva, člani Salezijanske družine, župnijskimi občestvi itd. Zahvalila se je za dobro pripravljeno vizitacijo, za vsa srečanja in kulturne utrinke, ki so ne le popestrili njeno bivanje med nami, ampak ji tudi omogočili širši vpogled v slovenski in hrvaški družbeni prostor ter v življenje Cerkve v Sloveniji in na Hrvaškem. Kot je sama dejala, ji je vse

koristilo za to, da je spoznala in bolje razumela našo stvarnost ter umeščenost in odgovor naše karizme na potrebe Cerkve in zlasti mladih danes. Z veseljem zatrjuje, da so naše skupnosti lepa vzgojna okolja, ki so zelo blizu otrokom, mladim in odraslim preko raznoterih oblik vzgojno-pastoralnega delovanja. Spomnila nas je tudi, da je Marija Pomočnica naša mati in voditeljica, zato naj se od nje učimo poslušanja, nežnosti in sodelovanja, naj bomo učljive, ko poglobljamo svojo identiteto Marijinih hčera in smo skupaj z njo »vzgojiteljice duš«.

Oratorij s kolesi / Animatorji dnevnega oratorija v Don Boskovem centru v črnogorski Podgorici vsake toliko popestrijo dejavnosti. Ena od teh je bil majski izlet s kolesi na »Niagarske« slapove na reki Cijevni.

V sosednjem glavnem mestu / Po dolgem koronskem času je končno prišel čas, ko so se zaposleni, sodelavci in salezijanci Zavoda Marianum Veržej po velikonočnih praznikih, 11. aprila 2023, odpravili na letni izlet. Za cilj so si izbrali salezijanski Zagreb, kjer jih je sprejel hrvaški inšpektor Tihomir Šutalo.

Misijonske prostovoljke / 4. aprila 2023 smo se skupina šestih deklet (Katarina, Katja, Mirjam, Neža, Alenka in Marija) zbrale na sestanku s sestro Zvonko Mikec FMA, ki je misijonarka v Angoli. Letos septembra se namreč preko društva InicijativAngola odpravljamo prav v Angolo, kjer bomo pomagale otrokom pri učenju, z njimi ustvarjale, plesale in spoznavale tamkajšjo kulturo. Me se že zelo veselimo!

Nočno romanje k Mariji Pomočnici / Ideja o romanju dijakov Doma Janeza Boska je vzklila pred praznikom Marije Pomočnice leta 2022. Ravnatelj Gašper Otrin in vzgojitelj Tomaž Stojc sta tudi letos popeljala navdušeno skupino dijakov in dijakinj na pešpot od Želimelj do Rakovnika. Namen romanja je ovrednotiti in spodbuditi češčenje Marije Pomočnice po don Boskovem zgledu. Kljub zelo zgodnji uri je bilo lepo in praznično. Skupino so zaznamovali pogovori, smeh, načrtovanja ... Med potjo so zmolili rožni venec in ob 6. uri v svetišču Marije Pomočnice sodelovali pri sveti maši.

Temeljni kamen nove don Boskove cerkve / 12. maja 2023 je bil blagoslovljen temeljni kamen cerkve prve salezijanske župnije na otočju Fidži, cerkve »sv. Janeza Boska« v Suvi. Slovesnost je vodil suvski nadškof msgr. Peter Loy Chong. Udeležilo se jo je veliko vernikov. Ko je nadškof blagoslovil temeljni kamen, je ravnatelj salezijanske skupnosti, James Kyaw Hoe, v temeljni kamen položil obesek – salezijanski križ, znamenje zaobljub pokojnega salezijanca Mikaeleja Leilue, prvega župnika, ki je umrl leta 2021. Dodal je še svetinjice Marije Pomočnice, saj, kot je dejal don Bosko, je vsako salezijansko delo »delo naše Gospe ..., ki se je začelo z Zdravamarijo«. Nato se je zahvalil župniku Taisali Leuluai in g. Patricku Veu, vodji projekta, ker je omogočil, da so gradbena dela dosegla to pomembno stopnjo. To je bil zgodovinski dogodek za salezijansko navzočnost na otočju Fidži.

Srečanje družin prvoobhajancev / Na god sv. Dominika Savia se je v Marijanišču zbralo kakih 70 družin prvoobhajancev. Program je pripravila in vodila družina Rožman, oče Janez, mama Ana in hči Lucija. V uvodu so otroci in starši narisali družinsko mizo in jedi, ki predstavljajo družinske člane. Otroci so nato z lesenimi kockami sestavljali poti do družinske oz. oltarne mize ter pekli hostije, starši pa so prisluhnili nagovoru Lucije Rožman. Srečanje se je zaključilo s sveto mašo, ki jo je vodil Primož Korošec in v pridigi predstavil sv. Dominika Savia ter njegov odnos do svete evharistije.

V krajih salezijanske karizme / Pred prvomajskimi prazniki se je po poteh sv. Janeza Boska odpravila skupina romarjev iz Slovenije, ki so jo sestavljali člani salezijanske družine: salezijanci, sestre FMA, salezijanci sotrudniki, združenje Marije Pomočnice, bivši in sedanjí gojenci ter prijatelji don Boska. Bogata in generacijsko pestra skupina je dokaz, da don Bosko navdušuje prav vsakega. Čutiti je bilo veselje in ljubezen do salezijanske družine ter želja, da jo širijo tudi v Sloveniji.

Rakovniški ministranti / Ob prazniku sv. Dominika Savia so v župniji Ljubljana Rakovnik ministranti pripravili posebno slovesnost. V nedeljo, 7. maja 2023, so se ob oltarju Marije Pomočnice zbrali ministranti veterani. Nekateri od njih so bili v ministrantske vrste sprejeti pred več kot šestdesetimi leti. Pred sveto mašo so si razdelili naloge, ki so jih seveda brezhibno opravili. Trenutno aktivni ministranti so bili za spremembo zgolj profesionalni opazovalci.

Religions4Future / Med prvomajskimi počitnicami so se mladi udeležili tabora medkulturne in medverske mladinske izmenjave na avstrijskem Koroškem v organizaciji *IniciativAngola*, kjer so preživeli lep teden dni v družbi svojih vrstnikov drugih narodov in veroizpovedi. Njihov urnik je bil pester, saj so vsak dan prisluhnili predstavitvi druge religije in so tako spoznavali njihove posebnosti in verske običaje. Poleg teoretičnega spoznavanja so obiskali tudi nekaj cerkva in mošejo.

Srečanje urednikov salezijanskih glasil / V Valdoccu je od 21. do 25. aprila 2023 potekalo mednarodno srečanje urednikov salezijanskih glasil, ki ga je pripravil vrhovni svetovalec za družbeno obveščanje pri vodstvu salezijanske družbe Gildasio Mendes s svojo ekipo. »Vabim vse, da začutimo in doživimo ta pomemben kraj, kjer se je rodil Salezijanski vestnik, in pijemo iz vodnjaka, ki je rodil to don Boskovo karizmatično iznajdbo,« je dejal v uvodnem pozdravu.

Brazilijska / Med evarhijskim obhajanjem binkoštnega praznika, 28. maja 2023, je bilo v kraju Sangradouro krščenih 40 odraslih katehumenov iz etnične skupine Xavante. Slavje je vodil župnik, salezijanski misijonar Juan Carlos Uscola, ki si je v skladu s xavantsko kulturo dal poslikati svoje telo.

100-letni salezijanec / Salezijanci na Slovenskem imajo prvega in zaenkrat edinega 100-letnega sobrata. Ob jubileju mu je voščil tudi vrhovni predstojnik salezijancev. 'Recept' salezijanca Joséja Hrdýja, kako doživeti sto let: »Biti hvaležen za dar življenja in poklicanosti Gospodu Bogu in Devici Mariji. Bodite veseli in se s humorjem soočite s težavami in izzivi. Biti z mladimi, predvsem s športom.«

Župnijski dan v znamenju zakonskih jubilejev / Na Rakovniku je ob župnijskem dnevu v slovesnem sprevedu veselo in s hvaležnostjo za sozakonca stopalo 17 jubilarov, ki so praznovali obletnico poroke od 15 do 60 let. Ob koncu svete maše so v ta namen prejeli posebno diplomu. Kar štirje zakonski pari so se veselili častitljivih 60 let zakona. Med sv. mašo so sodelovali veroučenci, ki so pripravili različne uvode, prošnje in zahvale. Največ je bilo zahval, kar je lepo sporočilo hvaležnosti za vse, kar prejemamo po Božji dobroti.

Okrogli jubilej salezijanca Cirila Slapšaka / Na god sv. Vida je 80 let dopolnil salezijanec Ciril Slapšak, ki živi in deluje v salezijanski skupnosti v Želmljem. Na predvečer okroglega jubileja so ga dijaki in dijakinja Doma Janeza Boska presenetili s pesmijo in voščilom, on pa jim je podal nekaj svojih življenjskih modrosti. Mladi so mu zaželeli zdravja in da bi bil še dolgo med njimi.

Šmarničarji poromali v Veržej // Skupina otrok in staršev iz župnije Maribor sv. Janez Bosko se je ob zaključku šmarnic podala na izlet in med drugim poromala tudi k Mariji Pomočnici v Veržej, kjer so obhajali sveto mašo in se okrepčali.

Srečanje mladih redovnikov // 10. junija so si mladi redovniki in redovnice zamislili prav posebno srečanje: odpravili so se na pohod na selško Zabreško planino, kjer so občudovali naravo, se bogatili v različnosti karizem in se veselili v druženju.

Srečanje nekdanjih salezijanskih gojencev // Don Boskovi nekdanji gojenci so se v soboto 3. junija 2023 zbrali na vsakoletnem srečanju. Tokrat jih je pot vodila na Kozjansko. Ogledali so si Lesično in Pilštanj, lepo vreme pa jih je zvalo na sprehod na Veternik, ki nudi čudovit razgled na okolico. Medse so povabili salezijanskega predstojnika Marka Košnika, ki je daroval sveto mašo in jih v nagovoru ohrabil v salezijanskem duhu.

Srečanje študentk v znamenju hvaležnosti // V torek, 23. maja 2023, smo študentke ŠDAD imele skupno sveto mašo na našem prečudovitem vrtu. Pridružile so se sestre iz skupnosti, nekaj nekdanjih študentk našega doma in študentke z Rakovnika. Pri sv. maši smo se tako skupaj zahvalile za celo leto, za vse, kar smo doživle, ter se priporočile v varstvo Mariji in Jezusu. Mašo, ki jo je daroval g. Boštjan Jamnik sdb, smo sklenile z blagoslovom naše najnovejše pridobitve, in sicer lesene mizice (izdelalo jo je nekaj študentk), ki bo na našem vrtu, ob njej pa se bomo lahko družile, pogovarjale, pele, molile, »kofetkale« ... Po maši je bila priložnost še za klepet in druženje ob prigrizkih. Le kako bi lahko vse to bolje začele kot s sveto mašo in izročitvijo Mariji v varstvo, kjerkoli že bomo, vse dokler se oktobra zopet ne srečamo na našem Gornjem trgu.

Doktorat s. Barbare Poredoš // 15. maja 2023 je s. Barbara Poredoš FMA na Pedagoški fakulteti Salezijanske papeške univerze v Rimu uspešno zagovarjala doktorsko nalogo z naslovom *Spremljanje mladostnic v mladinskih centrih v Ljubljani po teoriji pozitivni razvoj mladih: Študija primera*. Kot hči Marije Pomočnice, ki svoje življenje posveča mladim, in kot pedagoginja v okviru mladinskih študij, ki preučujejo generacije mladih s psihološkega, pedagoškega, sociološkega in pastoralnega vidika, je raziskovala vzgojnost učnih okolij v prostem času za mlada dekleta. Pri tem je razvijala teorijo pozitivnega razvoja mladih, ki obravnava mlade predvsem kot potencialne; ob primernih pristopih odraslih prav vsak od njih lahko uspe v življenju, pri čemer je potrebno upoštevati posebnosti najstnikov med 15. in 19. letom.

Cirkus Fuskabo / Kako čaroben zaključek uspešne sezone! Veseli nas, da smo lahko našo mladinsko produkcijo *Peron Čudes* uprizorili 12. junija 2023 v sklopu 15. festivala *Junij v Ljubljani* in 16. festivala sodobne klovnade in novega cirkusa *Klovnbuf*. Bučni aplavzi in pohvale so nam dali zagon in motivacijo za nove podvige. Hvaležni in ponosni smo, da smo bili del tega dogodka.

Glasbena šola Rakovnik / V torek, 20. junija 2023, je v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku potekal koncert klasičnega programa ob zaključku letošnjega šolskega leta. V sredo, 14. junija 2023, pa je potekal zaključni koncert ljubiteljskega programa v dvorani glasbene šole Rakovnik. S čudovitimi in raznolikimi glasbenimi točkami so učenci in učitelji začeli poletne počitnice.

Hvala ti, iz Srca / Na sončno nedeljsko popoldne 21. junija smo se sestre salezijanke iz Slovenije in Hrvaške zbrale v Stični, kjer smo živle in izrazile hvaležnost svoji inšpektorici s. Mojci Šimenc v treh delih: sv. maša, program in agape. Pri sveti maši smo sodelovale s petjem in animiranjem posameznih trenutkov, ki so bili obarvani s hvaležnostjo, poklicanostjo, služenjem in v harmoniji s temo dneva: »Hvala ti, iz Srca«. Sveto mašo je daroval Marko Košnik, inšpektor SDB, ki nas je v pridigi povabil k hvaležnosti za karizmo, našo Družbo, vrhovno Mater, skupnost in za poklic. V programu, ki je sledil, smo preko zgodbe, pesmi, zahvale vsake skupnosti in polaganjem sveč na večje srce na viden način izrazile posebno zahvalo s.

Mojci, ki nas je v tem šestletju velikodušno in modro vodila, nam kazala cilj in pot ter nas motivirala za pristno salezijansko življenje, ki je pogoj za rodovitnost poslanstva in tista nevidna iskrica, ki lahko v mladih prebudi željo po tem, da bi tudi oni sledili Gospodu. Našo zahvalo s. Mojci smo zaključile z mislijo sv. Marije Mazzarello: »Naj te Bog blagoslovi in stori, da boš vsa Njegova« (Pismo MM 19,3) in s svetopisemskim blagoslovom, ki smo ga zapele v slovenskem in hrvaškem jeziku. Sledila je beseda inšpektorice, ki nam je orisala našo pot v treh korakih: kje smo bile, kje smo in kam gremo. V veselju in hvaležnosti smo po izročitvi daril nadaljevale v skupnem druženju ob dobrotah, ki smo jih prinesle s seboj.

Jože Zadavec SDB (1939–2023)

Jože Zadavec se je rodil 1. januarja 1939 v Odrancih očetu Štefanu in materi Ani, roj. Madjurica. Družina Zadavec je štela devet otrok: Ivan, Štefan, Franc, Jože (umrl pri osmih mesecih), Jožko, Venčeslav, Ančka, Cilka in Milena (Milika). Osnovno šolo je obiskoval v Odrancih, nadaljeval v sosednjih Črenšovcih. V družbo salezijancev je vstopil konec avgusta 1954 na Reki. Tam je prejel kleriško obleko, na praznik Marije Vnebovzete 1956 izpovedal prve zaobljube, 16. avgusta 1964 pa večne zaobljube. Na praznik svetih apostolov Petra in Pavla leta 1966 je prejel duhovniško posvečenje v Mariboru po rokah škofa Držečnika. Njegovemu zgledu sta sledili s. Cilka in s. Milika kot redovnici FMA, s katerima je bil duhovno in tudi življenjsko zelo povezan.

Sončna stran Golovca, Rakovnik s cerkvijo Marije Pomočnice, je bil njegov dolgoletni pristan. Poleg pastoralnih služb ga je veskozi navdihoval študij. Med študijem primerjalne književnosti in slovenščine je že poučeval na Srednji verski šoli v Želimljem. Kar 35 let je pedagoško služil številnim salezijanskim generacijam bogoslovcev. Od jeseni leta 1975 je ob pedagoškem delu opravljal tudi časnikarsko delo pri časniku Družina. V Rimu se je na Mednarodnem inštitutu specializiral v časnikarstvu, kjer je junija 1979 tudi diplomiral. Trideset let je hodil na novinarska popotovanja po Sloveniji, raznih evropskih in ameriških mestih. Tudi pisateljsko je bil zelo rodoviten. Izdal je 35 samostojnih publikacij. Med letoma 2003 in 2015 je pripravljaval in vodil večere vere in kulture: Grajski večeri na Rakovniku in Ivanocyjevi v Veržeju.

Svoje vere ni živel klasično kot po kopitu. Motril jo je skozi številne zgodbe življenja, preučeval v izpovedih pisateljev in pesnikov, predvsem pa jo poglobljaval v Božji besedi. Na stotine citatov bi našli, v katerih ponuja odgovore vere. Sam je izpovedal svojo vero na svoji zlati maši v Odrancih: »Zakaj verujem, zakaj sem katoličan, zakaj sem duhovnik? To troje me je zaposlovalo ... Prečesal sem mnogo besedil, ki so jih izpisali imenitni ljudje, umetniki besede, zvokov in likov. Kot čebelica sem zbiral med Božje ljubezni, kakor so jo zaznali ti bogoiskatelji. Moja vera sloni na osebi Jezusa Kristusa, ki je alfa in omega življenja vsega človeštva, vsakega posameznika, vsega vidnega in nevidnega stvarstva ... Vsi odpevajo: Nekje smo doma, najbolj doma, nekoč bom v družbi nebeški.«

Jože Zadavec je bil izredno ustvarjalen pisatelj. Imel je cankarjanski slog. Njegova pisalna miza in računalnik sta mu postala najtesnejši sosed, s katerim je obdeloval duhovne gredice. Njegov opus obsega na tisoče strani: mojster besede, lepe in čiste slovenske besede, s katero lahko opišemo večnost, sanje in najgloblje hrepenenje.

Bil je goreč svetilnik in pospeševalec dialoga med vero in kulturo. V svetu posvetnega in prosvetnega je težko biti znanje. On je bil s svojo kulturno širino. V Salezijanskem vestniku (98/1) je ubesedil svoj poklic: »Če bi še

enkrat živel, bi hotel v sebi nositi ista občutja, hotenja, cilje in namene, isto ljubezen do pisane besede.« Zbiral je ljudi različnih zgodb, poklicev, mišljenja in tudi prepričanj. Vodil je skupino rakovniških in prekmurskih študentov (na predlog patra Žužka) v sivih časih s komunizmom okuženih številnih intelektualcev. Toda on je stal pokončno, kakor je izpovedal eden od članov skupine: »Odlika njegovega vodenja je bila predvsem v pripravljenosti sprejemanja različnih stališč in toleranca do drugače mislečih. Na koncu razprav pa je vedno poskrbel, da so bili vera, etične norme in poštenje postavljeni na pravo mesto.«

Njegova najljubša pot je bila k daritvenemu oltarju in ambonu na Rakovniku, od koder, kakor sam zapiše, »... sem oznanjal Jezusa Kristusa in poskušal nagovoriti zbrano občestvo z mislimi in drobtinicami, ki sem jih iztržil s poglobljanjem v Sveto pismo ter svetovno in domačo književnost, poezijo in prozo, iz pogovorov z ljudmi, opažanjem življenja in dela ljudi, s katerimi sem živel, se z njimi srečaval, pogovarjal, trpel, se žalostil in veselil življenja«. Življenjsko in liturgično je bil uglašen z rakovniškim zborom: »Naj v Marijinem romarskem svetišču na Rakovniku nikoli ne zamre cerkvena zborovska in ljudska pesem, ki so jo s srcem in dušo peli naši predniki – Bogu, Mariji in vsem svetnikom v čast!«

Naš sobrat Jože, prijatelj številnim, je znal prositi odpuščanja in je bil človek, ki je vsako dobroto povrnil tisočkrat z mnogimi pozornostmi. V življenju smo mu ostali dolžniki. Toda njegov zgled in bogata zapuščina, ki nam jo je zapustil s svojimi knjigami, nas vabita naprej za njim. Kam? V nebesa!

Povzeto po pogrebnem govoru inšpektorja Marka Košnika

Rajni naročniki, člani mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Emilija Avguštin, Novo mesto; Franc Budje, Mala Nedelja; Branko Ogrizek, duhovnik, Mala Nedelja; Marija Ravnikar, Vače; Karolina Recelj, Šentjernej; Jože Zadavec, SDB duhovnik, Trstenik.

NAGRADNA KRIŽANKA Novi salezijanski svetnik Artemij Zatti

						SESTAVILA MATEJA	NEKDANJI BOLMIJSKI PREDSEDNIK (EVO)	RAJ, PARADIŽ	PREPROSTA RASTLINA NA VLAŽNIH KRAJIH	ARISTOFANOVA KOMEDIJA	DELANJE OGNJA, PODŽIGANJE	OTOK NA SV RUSIJE
						DINJA						
						GL. JUNAK HOMERJEVE ODISEJE						
						SITO Z VELIKIMI LUKNJAMI						
						MARIJINA MATI				6. IN 15. ČRKA ABECEDE		
MUSLIM. MOŠKO IME					KEM. EL. ERBUJ							
DON BOSKO	AMERIŠKI IGRALEC COSTNER	HUMANITARNA DELAVKA OGULIN	KAJNOV BRAT ŽITO ZA PEKO KRUHA			JAPONSKI DENAR MESTO NA JAPONSKEM			NAJVIŠJA IGRALNA KARTA			
DELAVEC, KI DELA V KAMNOSEŠTVU							UNIČEVALKA ŽELEZA PREDJAMSKI VITEZ					
GLASBENI STAVEK ZA EN GLAS								ZNIŽAN TON E KAČA VELIKANKA				
POČITNIŠKA HIŠA						ORANŽADA ILUSTRATOR, VOGELNIK			PLUG, LEMEŽ LJUBEZEN DR. ŽIVAGA			
PRVOTNI PREBIVALCI DANAŠNJE ITALIJE					ETILNI ALKOHOL, VINSKI CVET							
NATAŠA ABRAM			19. IN 4. ČRKA ABECEDE ČISTOČA, ČISTOST		GOROVJE V BOSNI IZRASTEK NA GLAVI							
DON BOSKO	ZEMLJEPIŠNA ALI GEOGRAF. KARTA	VEČJA KAMNITA GMOTA DEL MOLEKULE				SL. ALPINIST FRANCI PLAHA GOZDNA ŽIVAL						
LEPO VEDENJE, OLIKA						IZCEDEK IGLAVCEV KIT. UTEŽNA MERA						
STARI OČE, DED				POVRŠINSKA MERA	OKRAJŠAVA ZA STRAN NINA OSEENAR			ENAKI ČRKI ANTON PADOVANSKI	EGIPČANSKI BOG SONCA			
AJD, MALIKOVALEC					REKA V SIBIRIJI							
GRENKI ZELIŠČNI LIKER					ZMOTA, POMOTA							

GESLO križanke DB 3/2023 pošljite **do 20. septembra 2023** na uredništvo revije Don Bosko // 1. nagrada: knjiga Deklica iz Kijeve; 2. nagrada: knjiga Poklicana; 3. nagrada: knjiga Božji služabnik Anton Strle; 4. nagrada: knjiga Akash Bashir; 5. nagrada: modra majica z don Boskovo mislijo; 6. nagrada: rdeča majica z logotipom Don Bosko //

REŠITEV križanke DB 2/2023 Sorodnik ubogih // **Nagrajenci**: 1. nagrada: David Činekl, Kočevje; 2. nagrada: Mitja Avsec, Ljubljana Črnuče; 3. nagrada: Ciril Repinc, Ribno; 4. nagrada: Ester Srdarel, Ljubljana; 5. nagrada: Simonišek Pavla, Vrzdenc; 6. nagrada: Ajda Razpotnik, Kresnice //

Stopimo na pot SOLIDARNOSTI

Oratorijska
akcija

Ime
Naslov
Datum

Oratorij

FUNDACIJA
DONBOSKO

Zbiramo prostovoljne prispevke za oratorije v Ukrajini in med ukrajinskimi begunci. Prispevek lahko oddaš v škatlo za PROSTOVOLJNE PRISPEVKE.

Za več informacij o akciji se obrni na voditelja oratorija. **HVALA, KER POMAGAŠ!**